Tef

116

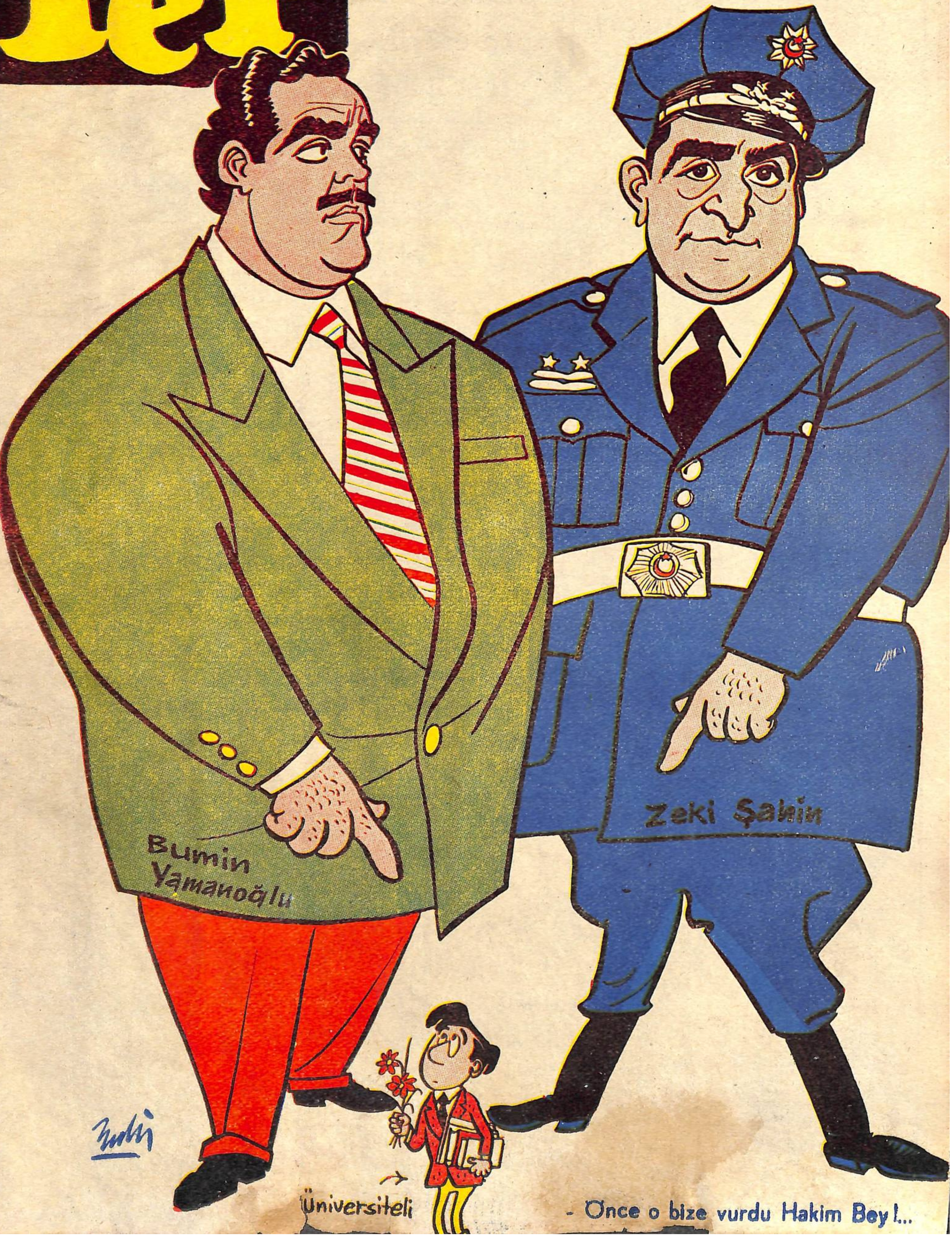

- Önce o bize vurdu Hakim Bey!...

Herkes Ahmedi
Görmeye Koşuyor!..
Çünkü
ONA Biraz evvel
tramvay Çarptı.
Seksüel Pisikoloji
profesörü NORMAN
VİLSON derki
Bir insan hislerine hakim
olduğu nisbette
insandır der.
LÜTFEN SİZ DE BU
SÖZÜ HATIRLAYARAK
ellerinizi koltuk altımdan çekin çünkü
ben sizin bildiğiniz kızlardan değilim
Nermin Koltukaltı
DİKKAT!
YOL KAPALIDIR
REMZİYE ÜTÜLEDİ,
ŞÜKRİYE ASTI.
Bir kadını en çok
yoran işlerden
biri de ütüdür.
Sizin de benim
gibi iki ablanız
varsa birini bana
verin de şu
ütülerden
kurtulalım
müzbin bekârlardan Şevket
HER AKŞAM PAKETLERLE
NEREYE GİDİYOR?..
demeyiniz.
Her halde paket
postahanesine gidiyordur.
Fazla paketlerden para
alınmaz
İkisi de onun
hakkında
Konuşuyorlar
NE KONUŞ-
TUKLARINI
MERAK MI
EDİYOR SU-
NUZ?
BAŞKASININ İŞİ SİZİ
İLGİLENDİRMEZ ZANNE
DERSEM...
Hazırlayan SUAVİ SÜALP

Tef

HAFTALIK SİYASİ MİZAH GAZETESİ

Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü : .... ERTEM EĞİLMEZ
Umumî Neşriyat Müdürü : .... FERRUH DOĞAN
Yanıksaraylar Sokak Esen Han - Cağaloğlu - Telefon: 27 34 40
«BU GAZETE BASIN AHLÂK YASASINA UYMAYI TAAHHÜT ETMİŞTİR.»

CİLT : 2 ★ 15 ŞUBAT 1961 ÇARŞAMBA ★ SAYI : 35

Biz Kimleriz?

Çok tuhaf insanlarız. Elin namussuz, hırsızına şapka çıkarır, bel bükeriz. Sonra kalkar, komşunun tiyatroya merak saran genç kızına dil uzatırız. Evde kedi besler, sokakta köpek taşlarız. «Kadına örtü gerek» der ve tenhada topal leylek gözleriz. Kürsülerde, kongrelerde, mitinglerde vatan - millet - demokrasi - hürriyet - ilâç nutukları çeker, öte yandan Avrupadan beleş otomobil getirtmek yollarını ararız. Buluruz da.

Şimdi de, bunca yıllık «Demokraside muhalefetin kutsal görevi», «murakabe fonksiyonunun paha biçilmez önemi» edebiyatından sonra 3. parti kurma çabalarının karşısına geçmiş, güler de güleriz. Her yeni teşebbüsü 4., 5., 6. diye numaralar; adlarını, müteşebbislerini, programlarını alaya alır, yonca tarlasının ortasına düşmüş bilmem neler gibi keyiflenir, seviniriz.

Gerçi, bu konudaki müşahedelerimizde pek de haksız sayılmayız. Ancak, nedense bu memleketin politika vasatında, 3 üncü bir partiye gerçekten ihtiyaç olduğunu, bunca kuru gürültü, köksüz ya da fırsatçı teşebbüs arasında sahiden yararlı olabilecek çalışmaların da boşa gidebileceğini akla getirmeyiz.

Anlıyacağınız, güleriz ağlanacak halimize.

«Demokrasi hedefimiz, köylü efendimiz, işçi kardeşimiz, aydın rehberimiz falan ya da filân da liderimiz» der ve görevini yapmış insanların iç huzuru ile ötesine boş veririz. Bu yüzden de, mevlevi dervişleri gibi bulunduğumuz yerde dön baba dön, durmadan döneriz.

Ellerimizi açar, gökten yağmur bekler; «Helvacı Dede» den kısır karımıza çocuk ister; uçaktan iner eşeğe biner; bir hamlede en ileri Batı ülkelerinin medeniyet seviyesine ulaşmaktan söz eder, toplu iğne ithal ederiz.

Dünyayı öküzün boynuzları ucunda durur zanneder, insan hakları beyannamelerine imza atarız. Galiba, bu günümüzü, geleceğimizi görmektense başını kuma gömen ve bu arada ayakları ile geçmişin masal olmuş haşmetini eşelemiye yeltenen bir çeşit acayip devekuşlarıyız biz.

Emil Galip SANDALCI

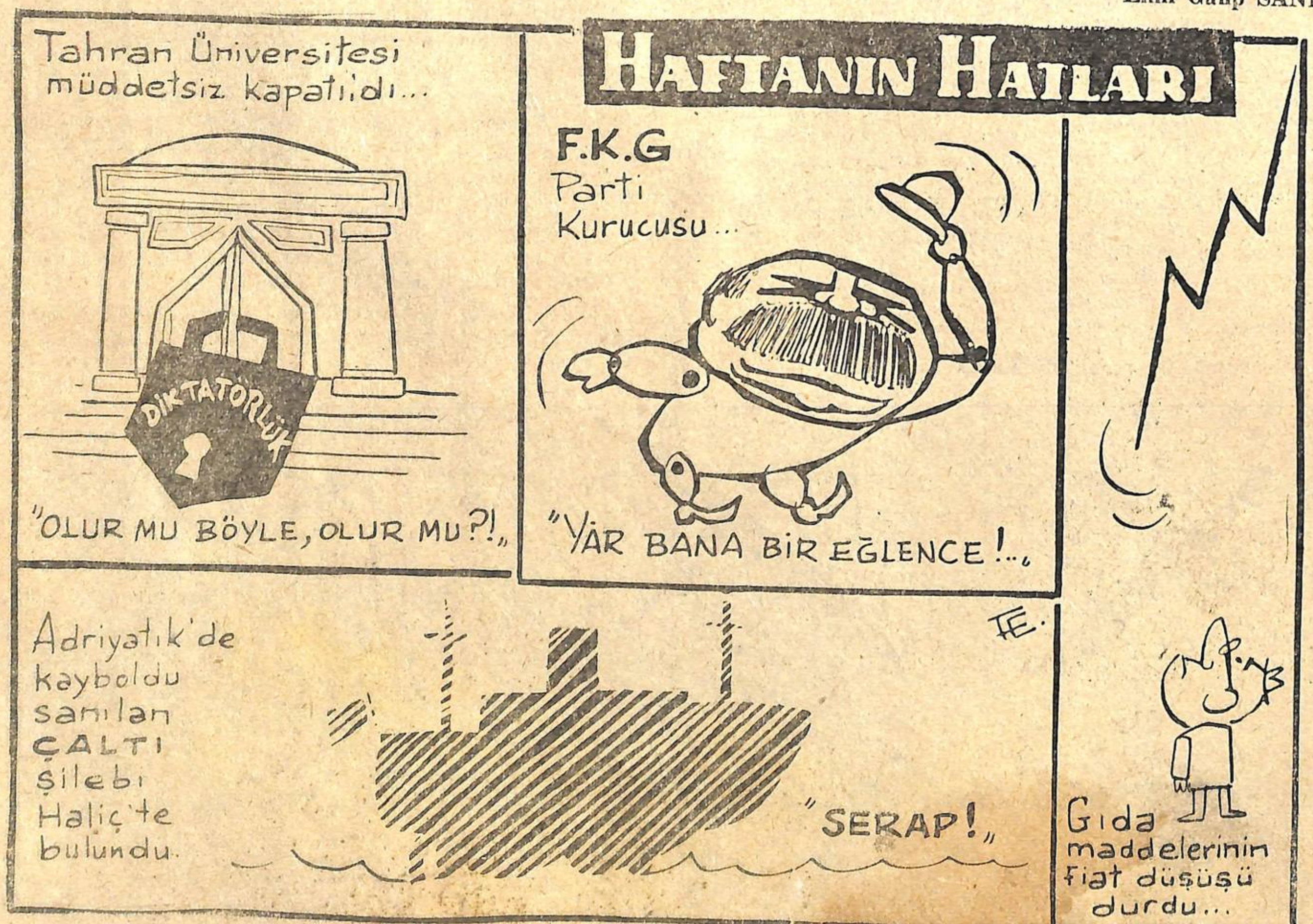

NERDEN NEREYE

MELİH CEVDET ANDAY

GÖZÜMÜZ ARKADA KALACAK

Köylerimizi, gümüş dereler, çeşme başlarında güzel kızlar, saf ve konuksever çiftçilerden kurulu mutluluk bölgeleri diye bildiğimiz yıllarda, büyük kentlerimizin yılgın kişileri, köylere çekilip oralarda yaşamak düşleri kurarlardı. Yeni romancılarımız bu düşlerin kökünü kazımışlardır.

Gene saltanatın son yıllarında, yurdumuzun geriliğinden yakınanlar içinde, Avrupa kentlerine göçüp kısacık ömürlerini o uygar ülkelerde geçirmek esintisine kapılanlar çok olmuştu. Sürgünlerin, kaçakların yaşayışlarını anlatan kitaplar onun da tadını kaçırmıştır.

İsmail Habip Sevük, bir gazetede, gezip gördüğü büyük kentlerimizi anlatıyordu. Yahya Kemal, bir arkadaşına;

— İsmail Habip yazmadan şu İzmir'i bir göreyim, demiş.

HANGİSİ DAHA RAHAT?

Gökyüzünün yukarı katlarına insan yollandığı söylenen bugünlerde, bir roket bilgininin aklına gelen şu sözler umut vericidir: «Yasalarına uygun davranılırsa, gökler, yeryüzünden daha rahattır.»

İşte düşseverler, mutluluğu kaçaklıkta arayanlar için yeni bir alan. Ancak paçaları hemen sıvamalı, umut kırıcı yazılar başlamadan davranmalı, kimsenin eli değmemişken havalanmaya bakmalı. Nasrettin Hoca, «Bir umudum şu dağın ardında kaldı, demiş, eşeğimi orada da bulamazsam siz bendeki feryadı görün!» Gökyüzünü denemeli. Olmadı mı? Oturup yeryüzünde mutlu olmaya bakmalı.

İÇİ BİZİ...

Gökyüzünden bakılınca, yer yüzünün çok güzel bir görünüşü varmış, renkler içinde imiş dünyamız. Başka gezegenlerde canlılar varsa, kim bilir, bakıp bakıp imrenirler belki, «Ah oraya bir gitsek!..» diye heveslenirler. Hani, «Dışı sizi yakar, içi bizi.» diye bir söz vardır, tam o söze uygun bir görünüş demek.

Balıkların yaşayışını gösteren bir film görmüştüm. Çevresi güzel ağaçlarla süslü, cennet gibi, romantik bir gölün yüzeyinden başlıyordu film; sonra yavaş yavaş suların içini görüyordunuz. Aman Allah... İçerisi canavarlık yatağı. Büyük balıklar küçükleri, onlar da daha küçükleri yutuyorlar, başka işleri güçleri yok, kan gövdeyi götürüyor.

Dünyamızın, Merih'te gösterilen, içli dışlı bir filmi var mıdır dersiniz?

DEMOKRASİYİ KURAMADAN

Börekçi kaatil Ali Ünver asılmaya götürülürken diretmişti de:

— Durun yahu, benim başka dâvâlarım daha var... demişti şaşkınlıktan.

Yarın, bütün yeryüzü halkının göklere taşınması durumu ile karşı karşıya kalırsak belki biz de:

— Durun yahu, diyeceğiz, biz daha demokrasiyi kuramadık.

Gözümüz arkada kalacak.

Melih Cevdet ANDAY

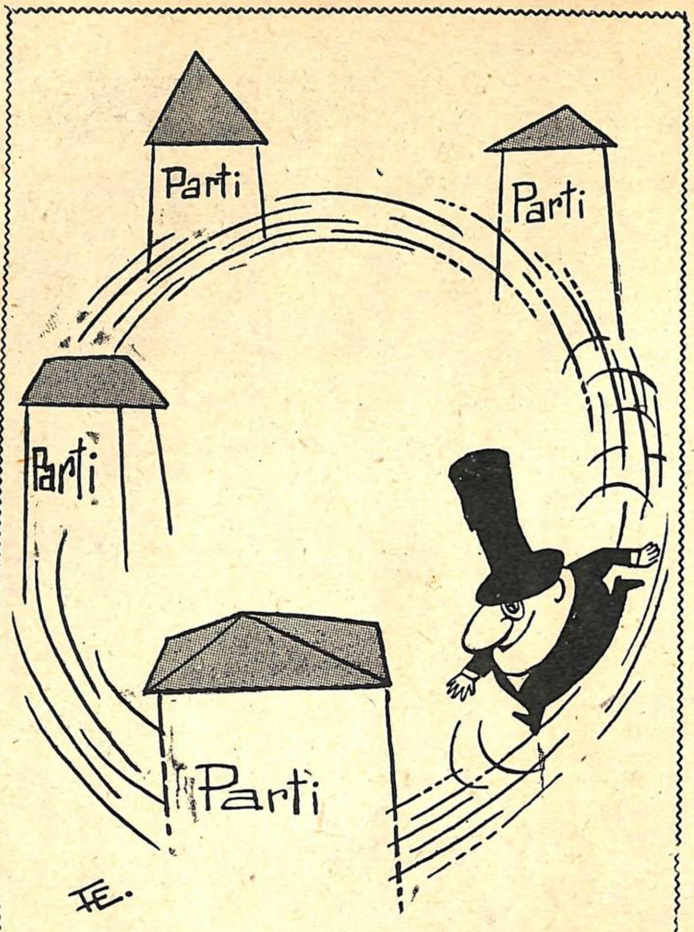

POLİTİKA MARATONU!

HAL ÇARESİ...

Bir kadın meselesinden dolayı düello etmeğe karar vermişlerdi. Şahitleriyle beraber, kararlaştırdıkları koruda sabahın erken saatinde buluştular. Bütün hazırlıklar tamamlandı.

Fakat düellocülardan birisi, şahidini çağırdı ve şöyle dedi:

— Ben 120 kiloyum, rakibim ise sadece 60—70 kilo ağırlığında. Yani onun vücudunun iki misli büyüklükte bir hedef teşkil ediyorum. Bu avantajına karşılık, benim de iki el ateş etmek hakkım olmalı. Git de, şu işi görüş...

Şahit, bir an düşündü. Sonra:

— Ben bu işi hallederim, diye cevap verdi.

Cebinden bir tebeşir çıkardı ve şişman adamın vücudunu, uzunluğuna tam ortadan ikiye bölen bir çizgi çizdi. Sonra öteki düellocuya seslendi:

— Rakibinin sadece bir yarısına ateş edebilirsin. Kurşun öteki yarısına isabet ederse, sayılmaz, hükmü yoktur...

KÜÇÜK VALİ'nin MACERALARI :

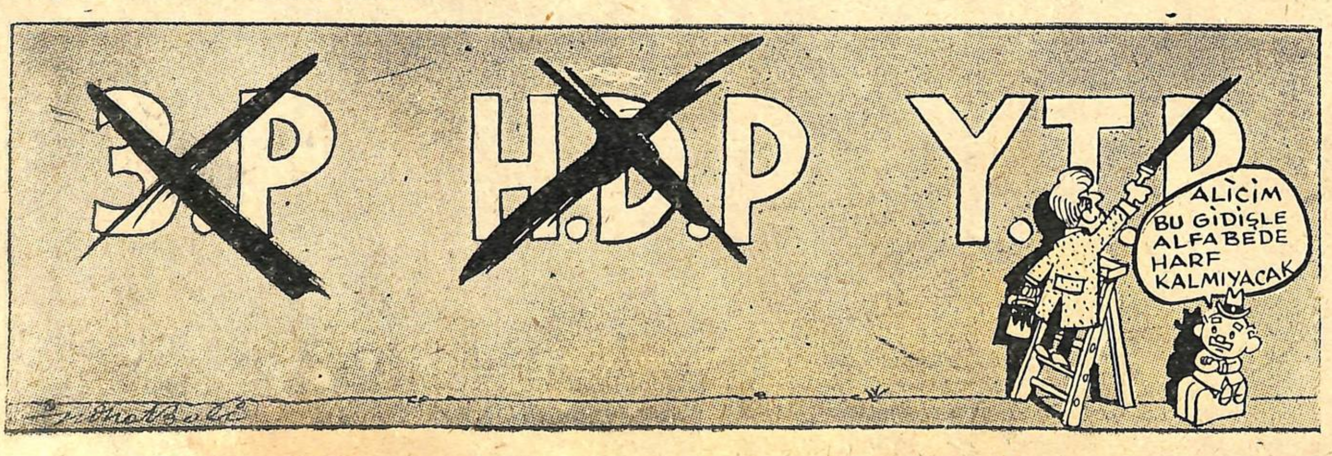

Tef

HAFTALIK SİYASİ MİZAH GAZETESİ

Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü : .... ERTEM EĞİLMEZ
Umumi Neşriyat Müdürü : .... FERRUH DOĞAN
Yanıksaraylar Sokak Esen Han - Cağaloğlu - Telefon: 27 34 40
«BU GAZETE BASIN AHLÂK YASASINA UYMAYI TAAHHÜT ETMİŞTİR.»

CİLT : 2 ★ 15 ŞUBAT 1961 ÇARŞAMBA ★ SAYI : 35

Biz Kimleriz?

Çok tuhaf insanlarız. Elin namussuz, hırsızına şapka çıkarır, bel bükeriz. Sonra kalkar, komşunun tiyatroya merak saran genç kızına dil uzatırız. Evde kedi besler, sokakta köpek taşlarız. «Kadına örtü gerek» der ve tenhada topal leylek gözleriz. Kürsülerde, kongrelerde, mitinglerde vatan - millet - demokrasi - hürriyet - ilâç nutukları çeker, öte yandan Avrupadan beleş otomobil getirtmek yollarını ararız. Buluruz da.

Şimdi de, bunca yıllık «Demokraside muhalefetin kutsal görevi», «murakabe fonksiyonunun paha biçilmez önemi» edebiyatından sonra 3. parti kurma çabalarının karşısına geçmiş, güler de güleriz. Her yeni teşebbüsü 4., 5., 6. diye numaralar; adlarını, müteşebbislerini, programlarını alaya alır, yonca tarlasının ortasına düşmüş bilmem neler gibi keyiflenir, seviniriz.

Gerçi, bu konudaki müşahedelerimizde pek de haksız sayılmayız. Ancak, nedense bu memleketin politika vasatında, 3 üncü bir partiye gerçekten ihtiyaç olduğunu, bunca kuru gürültü, köksüz ya da fırsatçı teşebbüs arasında sahiden yararlı olabilecek çalışmaların da boşa gidebileceğini akla getirmeyiz.

Anlıyacağınız, güleriz ağlanacak halimize.

«Demokrasi hedefimiz, köylü efendimiz, işçi kardeşimiz, aydın rehberimiz falan ya da filân da liderimiz» der ve görevini yapmış insanların iç huzuru ile ötesine boş veririz. Bu yüzden de, mevlevi dervişleri gibi bulunduğumuz yerde dön baba dön, durmadan döneriz.

Ellerimizi açar, gökten yağmur bekler; «Helvacı Dede» den kısır karımıza çocuk ister; uçaktan iner eşeğe biner; bir hamlede en ileri Batı ülkelerinin medeniyet seviyesine ulaşmaktan söz eder, toplu iğne ithal ederiz.

Dünyayı öküzün boynuzları ucunda durur zanneder, insan hakları beyannamelerine imza atarız. Galiba, bu günümüzü, geleceğimizi görmektense başını kuma gömen ve bu arada ayakları ile geçmişin masal olmuş haşmetini eşelemiye yeltenen bir çeşit acayip devekuşlarıyız biz.

Emil Galip SANDALCI

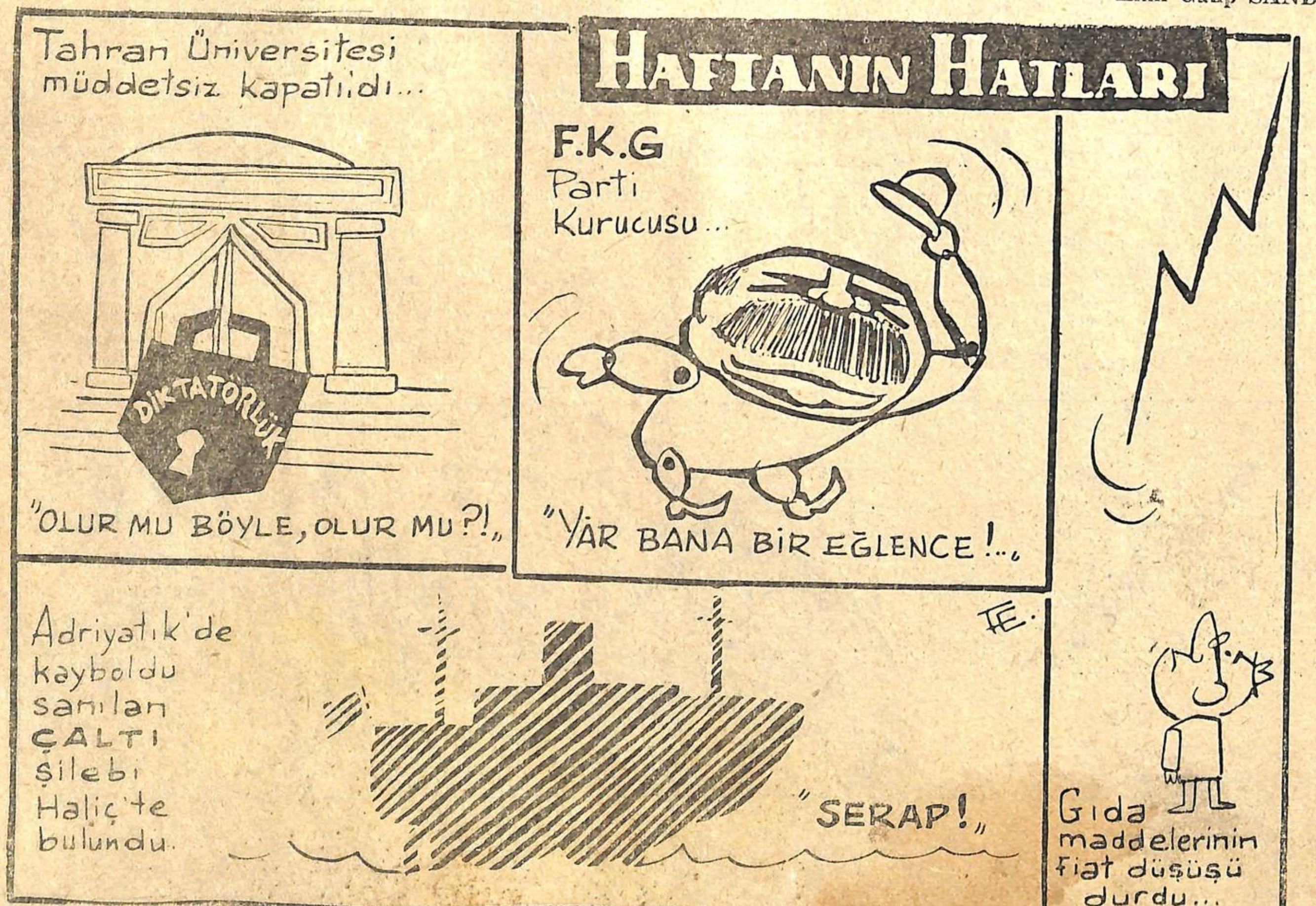

NERDEN NEREYE

MELİH CEVDET ANDAY

GÖZÜMÜZ ARKADA KALACAK

Köylerimizi, gümüş dereler, çeşme başlarında güzel kızlar, saf ve konuksever çiftçilerden kurulu mutluluk bölgeleri diye bildiğimiz yıllarda, büyük kentlerimizin yılgın kişileri, köylere çekilip oralarda yaşamak düşleri kurarlardı. Yeni romancılarımız bu düşlerin kökünü kazımışlardır.

Gene saltanatın son yıllarında, yurdumuzun geriliğinden yakınanlar içinde, Avrupa kentlerine göçüp kısacık ömürlerini o uygar ülkelerde geçirmek esintisine kapılanlar çok olmuştu. Sürgünlerin, kaçakların yaşayışlarını anlatan kitaplar onun da tadını kaçırmıştır.

İsmail Habip Sevük, bir gazetede, gezip gördüğü büyük kentlerimizi anlatıyordu. Yahya Kemal, bir arkadaşına;

— İsmail Habip yazmadan şu İzmir'i bir göreyim, demiş.

HANGİSİ DAHA RAHAT?

Gökyüzünün yukarı katlarına insan yollandığı söylenen bugünlerde, bir roket bilgininin aklına gelen şu sözler umut vericidir: «Yasalarına uygun davranılırsa, gökler, yeryüzünden daha rahattır.»

İşte düşseverler, mutluluğu kaçaklıkta arayanlar için yeni bir alan. Ancak paçaları hemen sıvamalı, umut kırıcı yazılar başlamadan davranmalı, kimsenin eli değmemişken havalanmaya bakmalı. Nasrettin Hoca, «Bir umudum şu dağın ardında kaldı, demiş, eşeğimi orada da bulamazsam siz bendeki feryadı görün!» Gökyüzünü denemeli. Olmadı mı? Oturup yeryüzünde mutlu olmaya bakmalı.

İÇİ BİZİ...

Gökyüzünden bakılınca, yer yüzünün çok güzel bir görünüşü varmış, renkler içinde imiş dünyamız. Başka gezegenlerde canlılar varsa, kim bilir, bakıp bakıp imrenirler belki, «Ah oraya bir gitsek!..» diye heveslenirler. Hani, «Dışı sizi yakar, içi bizi.» diye bir söz vardır, tam o söze uygun bir görünüş demek.

Balıkların yaşayışını gösteren bir film görmüştüm. Çevresi güzel ağaçlarla süslü, cennet gibi, romantik bir gölün yüzeyinden başlıyordu film; sonra yavaş yavaş suların içini görüyordunuz. Aman Allah... İçerisi canavarlık yatağı. Büyük balıklar küçükleri, onlar da daha küçükleri yutuyorlar, başka işleri güçleri yok, kan gövdeyi götürüyor.

Dünyamızın, Merih'te gösterilen, içli dışlı bir filmi var mıdır dersiniz?

DEMOKRASİYİ KURAMADAN

Börekçi kaatil Ali Ünver asılmaya götürülürken diretmişti de:

— Durun yahu, benim başka dâvâlarım daha var... demişti şaşkınlıktan.

Yarın, bütün yeryüzü halkının göklere taşınması durumu ile karşı karşıya kalırsak belki biz de:

— Durun yahu, diyeceğiz, biz daha demokrasiyi kuramadık.

Gözümüz arkada kalacak.

Melih Cevdet ANDAY

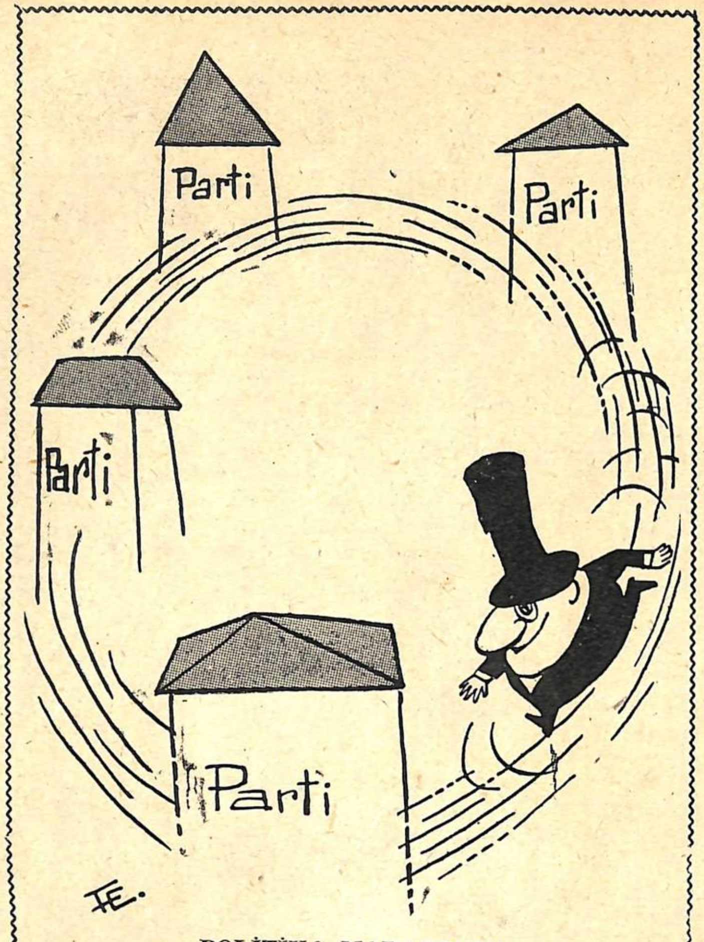

POLİTİKA MARATONU!

HAL ÇARESİ...

Bir kadın meselesinden dolayı düello etmeğe karar vermişlerdi. Şahitleriyle beraber, kararlaştırdıkları koruda sabahın erken saatinde buluştular. Bütün hazırlıklar tamamlandı.

Fakat düelloculardan birisi, şahidini çağırdı ve şöyle dedi:

— Ben 120 kiloyum, rakibim ise sadece 60—70 kilo ağırlığında. Yani onun vücudunun iki misli büyüklükte bir hedef teşkil ediyorum. Bu avantajına karşılık, benim de iki el ateş etmek hakkım olmalı. Git de, şu işi görüş...

Şahit, bir an düşündü. Sonra:

— Ben bu işi hallederim, diye cevap verdi.

Cebinden bir tebeşir çıkardı ve şişman adamın vücudunu, uzunluğuna tam ortadan ikiye bölen bir çizgi çizdi. Sonra öteki düellocuya seslendi:

— Rakibinin sadece bir yarısına ateş edebilirsin. Kurşun öteki yarısına isabet ederse, sayılmaz, hükmü yoktur...

KÜÇÜK VALİ'nin MACERALARI :

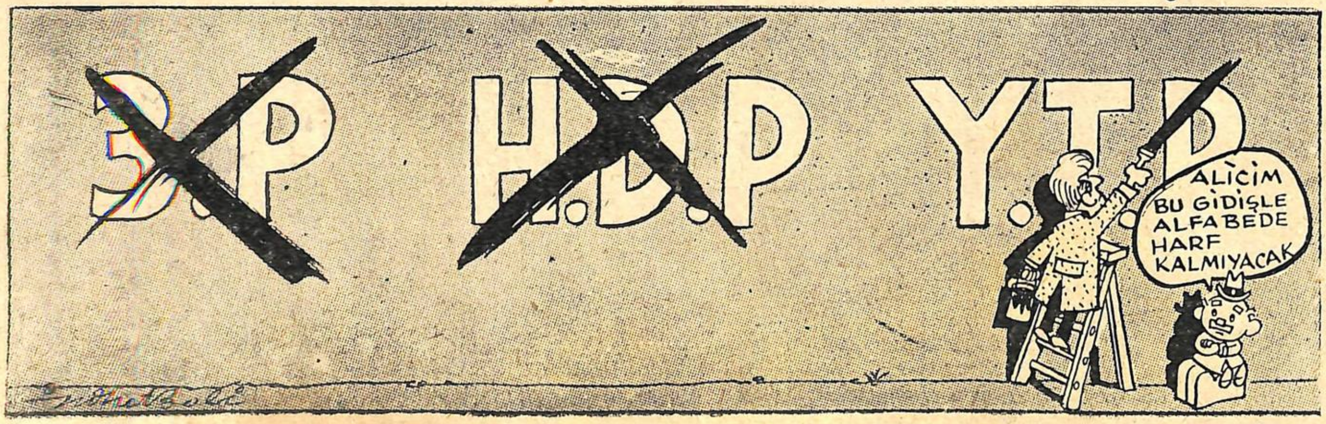

DİŞBUDAK

Selami İzzet Sedes

Pembe beyaz ten, siyahla lâcivert arası pudrayla esmerleştirilmiş, dudaklara eflâtun, göz kapaklarına koyu yeşil boya sürülmüş, kirpiklere kızıl rimel çekilmiş, tırnak cilâsı sedef...

Saçlar üç renk: Beyaz, sarı, mavi... Ve başa öylesine sarılmış ki, takke mi desem, sarık mı desem, kalıpsız fes mi desem... Bir acayip kuafür ki, şeklini tarife acizim...

İşte bu bayanı görünce aklıma kadınlara dair fıkralar geldi:

— Baba, Tanrı neden önce erkeği, sonra kadını yarattı?

— Ananı görmüyor musun oğlum? Burada kumanda onda, her işi o yapıyor, onun istediği oluyor, benim kararlarımı kendi isteğine göre değiştiriyor. Tamam mı?

— Tamam baba.

— Tanrı: «Kadının istediğini Tanrı da ister.» sözünün darbımesel olacağını bildiğinden, önce erkeği yarattı, yoksa Tanrıyı zorlar ve erkek diye meydana bir ucube, yüzüne bakılmaz bir mahlûk gelirdi...

★★★

Bayan en az yüzelli kiloluk.

Ama çenesini açtı mı, kocasını daha da ağır bastırmakta.

Bir gün bu bayanın kocasının yanında atomdan bahsediliyordu. O güldü:

— Benim karımın yanında atom hiç kalır.

— Yok, işte buna imkân yok.

Adam güldü:

— Öyle bir var ki... Atom sun'i bir felâket, karım ise tabiî bir felâkettir...

★★★

Bir köylü öldü, mirasa konan oğlu hemen eşeği satıp bir katır aldı. Ama katırı satan haber verdi:

— Bu hayvan kadından hoşlanmaz, evliysen karına tembih et, katırın yanına sokulmasın.

Adam katırı evine götürdü, karısına da bir şey tembih etmedi. Ertesi sabah kadın katıra yaklaştı, kadınlardan hoşlanmayan hayvan öyle bir tepti ki kadını, kadın öldü.

Cenazede herkes kocasının yanına sokulup kulağına bir şey fısıldıyordu. Cenazeden sonra bir arkadaşı sordu:

— Yahu, cenazede sana ne dediler?

— Evlilerin hepsi benden bir gün için katırı istedi...

★★★

Bayan doktara gitti. Midesinde hafif bir ağrı hissediyordu. Doktor:

— Soyunun... dedi.

Ve işiyle meşgul oldu... Başını kaldırdığı zaman kadının soyunmadığını gördü:

— Ne bekliyorsunuz, soyunsanıza...

— Utanıyorum doktor... Önce siz soyunun!..

★★★

Sokratın meşhur sözü:

«Yeryüzünde bir tek kötü kadın vardır, her koca onu kendi karısı sanır...»

★★★

Ve Mehmet Efendinin mezar taşı yazısı:

«Burada karı dırdırından giden Mehmet Efendi yatıyor...»

Selâmi İzzet SEDES

NE SEVGİSİ?

Hemingway'in Paris'de bulunduğu sırada Eyfel kulesindeki lokantadan başka bir yerde oturmadığını gören bir tanıdığı sordu:

— Üstad, Paris'in sembolü olan bu kuleye çok bağlısınız galiba? Kendinizi onun tesirinden kurtaramıyor musunuz yoksa?

Romancı şöyle bir baktı ve:

— Tesir mi? dedi. Ne tesiri, ne bağlılığı azizim? Koca Paris şehrinde, şu Allahın cezası, çirkin demir yığınını görmeksizin oturabileceğim tek yer burası da, ondan buradan dışarı çıkmıyorum.

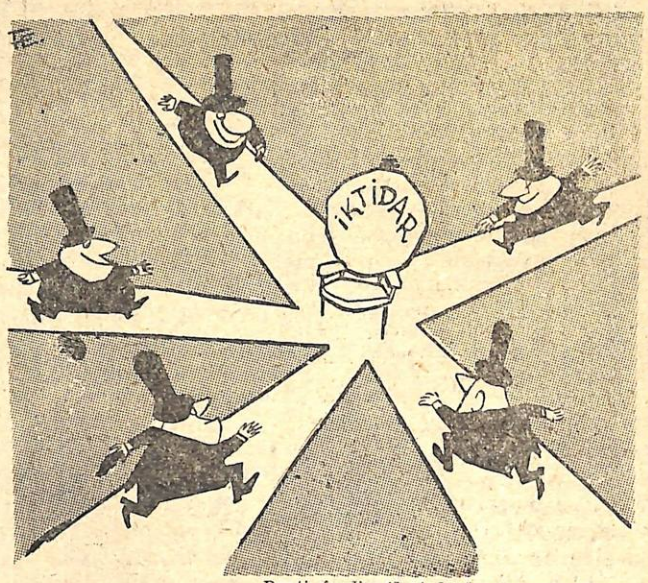

Parti faaliyetleri hızla devam ediyor.

«ALTINA HÜCUM!.»

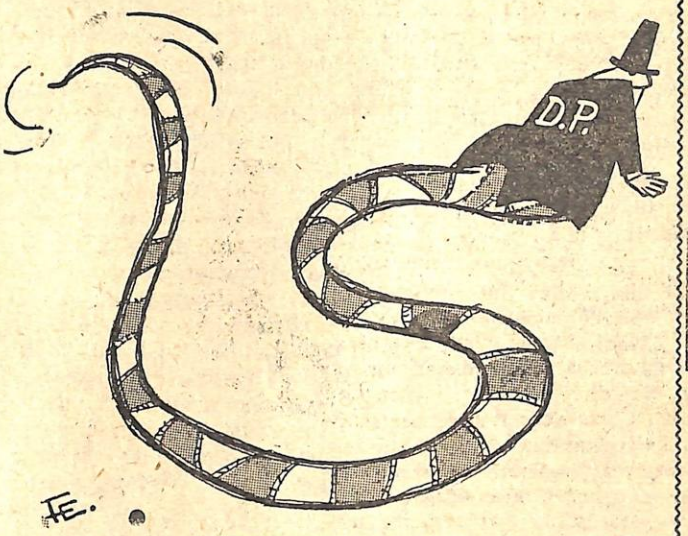

KUYRUKLU YALAN

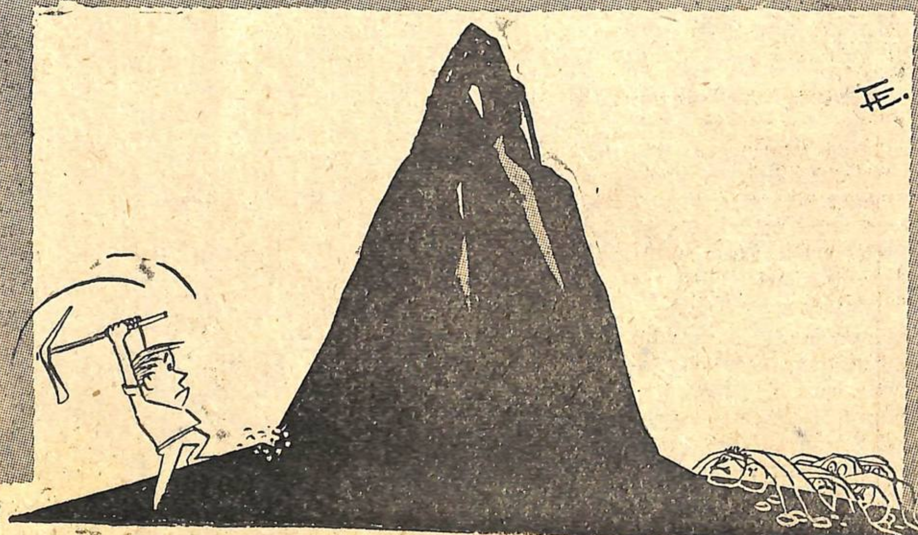

Yedek: öğretmenler dertlerini anlattı. (Gazeteler)

MODERN FERHAT!

Ben de Şey ettim

HÜSEYİN KORKMAZGİL.

Meclis on günlük bir tatile girmişti. Hacı Osman bey için bulunmaz fırsattı. Seçmenlerini şöyle bir yoklamak istiyordu. Acaba hâlâ tutuyorlar mıydı kendisini? Acaba gelecek seçimde de kazanabilecek miydi? Seçimden önce kitaplar dolusu konuştuğu halde, Meclis'e girdikten sonra dut yemiş bülbüle dönmüş, konuşacak tek kelime bulamamıştı. Kendisi de şaşıyordu bu işe. Bu bakımdan, «acaba seçmenlerim ne diyorlar hakkımda?» diye şöyle bir yoklamak istiyordu onları.

Gece treniyle gitmeyi uygun buldu. Şehre iner inmez herkese görünmek istemiyordu. Gara ayak basar basmaz da hemen bir taksiyle eve yollandı. Karısı pek şaşırdı onu birdenbire karşısında görünce.

Hacı Osman bey iyice yitirmişti umudunu. Geleli beş gün olduğu halde, birkaç yakınından ve birkaç da kendisini görme alışkanlığını yenemiyenden başka ziyaretine gelen olmadı. Canı sıkılmıştı. «Neydi o günler yahu?» dedi karısına. «Nere gitti o seçim günleri? Daha ben ağzımı açar açmaz alkış yağmuruna tutanlar, kucaklayıp tepelerine çıkaranlar nere gitti? Duymadılar mı yoksa?»

Her gece yatarken böyle diyordu karısına. Karısı sonunda tutamadı kendini.

— Amaaan, dedi, senin bu mebusluğun da bir hikâye... Şu kulaklarım neler duymadı benim!.. Neymiş, listeye odun da yazılsa kazanırmış. Deli Dumrul'u da yazsalar kazanırmış. Meclis'te koltuk eskitmekten başka neye yararmışsın? Daha da neler neler... Şimdiden böyle olursa, yarın düştüğün zaman kimseler bakmaz yüzüne, merak etme.

Hacı Osman bey o gece bir ziyafet programı hazırladı. Fakat daha önce bir mevlid okutmalıydı. Gereken hazırlık yapıldı. Şehrin en ağzı kalabalık hâfızı çağrıldı, kadınlar için, sağlığında hiç mi hiç sevmediği babasının ruhuna kıyak bir mevlid okuttu. Fişeklere de üç yerine altışar köpük şeker koydurduğu için mevlid çok tatlı ve fıraklı oldu. Hele kadınların çağrılışı, mevlidi bir kat daha tatlandırdı. Sonuç, Hacı Osman beyin düşündüğü gibiydi. «Neredeydiniz ayol?» «Aaa... Hacı Osman beyin mevlidinde şekerim...» «Hacı Osman bey gelmiş mi ki?» «Haberin yok mu?»

Mevlid etkisini göstermişti. Derhal ziyafet hazırlıklarına başlandı. Çağrılacak kişiler, şehrin seçim kurtlarıydı.

Yemekten sonra geç vakitleredek şundan bundan konuşuldu. Daha çok seçim anıları sayılıp dökülüyordu.

Biri: — Hey babam hey, dedi. Şu çeneme üç yumruk yedim birinden, eh, olsa o kadar olur. Onbeş gün sokum sokamadım ağzıma.

Yanındaki: — O da birşey mi birader... Ben bir pancar kuyusuna düştüm ki, sorma. Gece karanlıkta liste vermeğe gidiyordum bir yere, hani o son gün. Kapının önünde pancar kuyusu varmış..

Karşısındaki: — Benden ayrıldıktan sonra olmuştu değil mi? Tamam tamam... Beni de az kalsın İsmailin iti parçalıyordu. Şu bacağımın tümünü ağzından çıkardılar hınzırın. Bakın, diş yerleri hâlâ duruyor.

Onun yanındaki: — Osman bey, ne oldu benim o iş?

— Hangi iş efendim?

— Hani canım, Temyiz Mahkemesindeydi de, bakacaktınız...

— Haa, evet evet... Hatırladım şimdi. Fakat birader..

— Zararı yok beyfendi, rica ederim. Bütün mülkümü kaybetsem ne çıkar yâni? Biz emelimizde muvaffak olduk, seni kazandırdık ya..

— Teşekkür ederim. Sizlerin çalışmanız neticesi..

— Pekii, benim hapis yattığımdan haberiniz var, değil mi?

— Yoo... Niçin yatmıştınız?

— Seçim meselesinden canım. Hani, İbrahim bey kendisine sövdüm diye beni mahkemeye verdiydi ya... Fakat ne önemi var? Senin için canını vermiyenin... Seçim gelsin, gene yatarım.

— Niçin duyurmadınız bana?

— Aman beyfendi, ne önemi var? Duyup da ne yapacaksınız? Sizin üzülmenize değer mi, canım?

Bir başkası: — Hapislik ne ki yahu? Ölüm bile hiç. Benim o liste dağıtma işinde neler çektiğimi hepiniz biliyorsunuz işte. Herifler beni izliyorlarmış. Koynumda bir tomar listeyle tam eve girerken toparladılar yakamı. Bereket polis, jandarma yok. Bakın, yara yerleri duruyor daha.

Onun yanındaki: — Ben hâlâ küsülüyüm Mustafagilinen. Edepsiz herif, bana kaldırmış ta, ne şişiriyorsunuz Hacı Osman serserisini diyor. Şunun yediği naneye bak! Hacı Osman beyi şişirmeyip te kimi şişirecekmişiz?

Bu baştaki: — Derken efendim, tuttum bunun yakasını. Ulan dedim, itoğlu it dedim, sen Hacı Osman beye atacak kadar oldun mu it dedim. Hırpo dedim. Yedi düvele parmak ısırtan bir adama sen nasıl olur da..

Yanındaki: — O hergeleye bir sıkı da ben vermiştim.

Öte baştaki: — Acaba benim iş ne oldu Osman bey?

Hacı Osman bey: — Hangi işti o?

— Not etmiştiniz ya? Gider gitmez hallederim demiştiniz ya?

Köşedeki: — Ne diyorlar biliyor musun Osman bey? Güya ben pikabımı beşyüz liraya kiraya vermişim sana, köylere çıkarken.

Bu köşedeki: — Hâşâ!. Halt etmiş onu diyen. Söz temsili, ben de atımı verdiydim. Para mı aldım Osman beyden?

Ayaktaki: — Ben de o gün dükkânı darabayı kapatmış, Osman bey için propagandaya çıkmışım. Ulan size ne be? İstersem üç ay kapatırım be...

Kara tespihli: — Biz iddiamızı yerine getirdik arkadaş. Kim ne derse desin. Yüzü diye değil, Osman beyi canımdan ileri tutarım. O seçim günü uşakların her birini bir yere koşturdum. Bellerinde en azından birer tabanca, bıçak. Vurun ulan dedim, korkmayın. Ben sizi bugün için büyüttüm eşşoğlular.

Sarı tespihli: — Lâkin insan pek heyecanlanıyor birader. Vallahi meraktan itdirseği çıktıydı gözümde. Nah bu kadar, yâni bir zağar memesi kadar vardı. Müslüm efendiye okuttum, bir de sarmısak dağı bastırınca geçti çok şükür. Nerdeyse gözüm kör oluyordu.

— HAYDA! OLTA BALIĞI BUNLAR, OLTA...

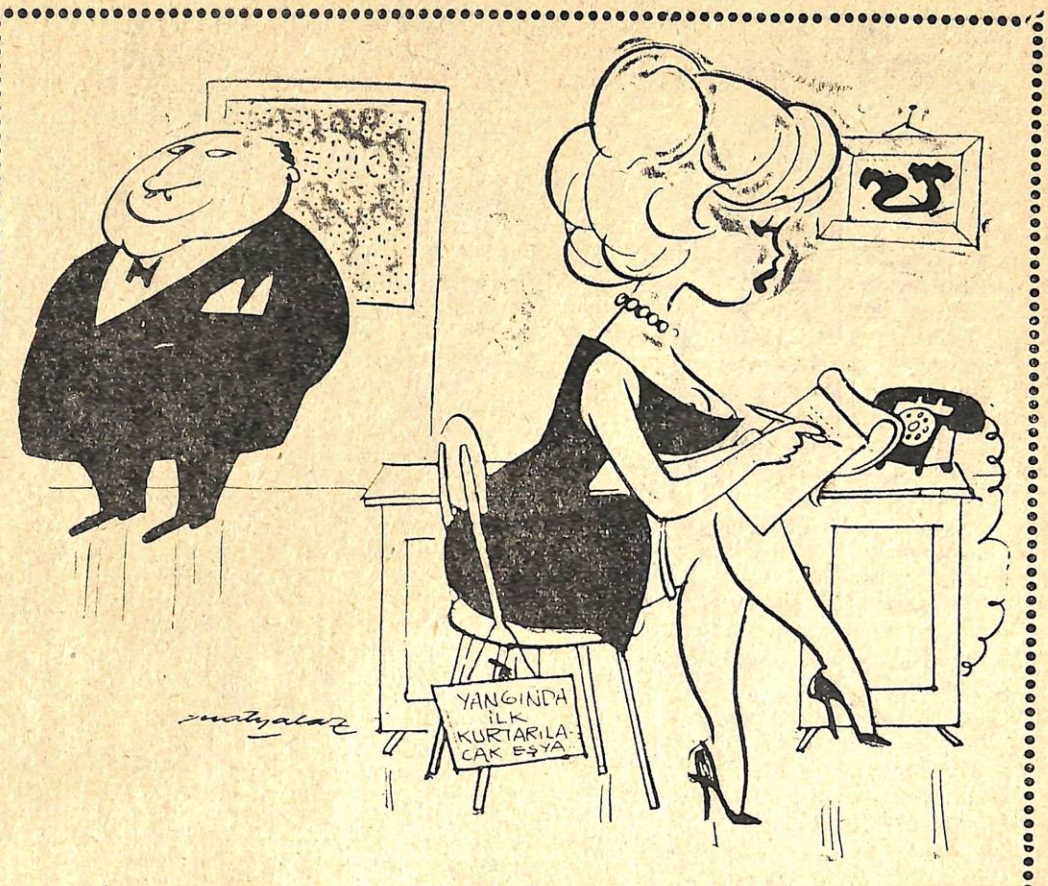

TEDBİR!

Kilot pantolonlu: — Bir döndüm ki, o!... Ulan dedim namussuz, biz Osman beyi kendi çıkarımız için mi seçiyoruz? Amma, attığı yumruk tam şuramdaki çıbana değdi. Göynek möynek alkana kesti. Oracığa yıkılmışım acıdan. Sonra ben de kendisini benzettim ya, ne fayda... Hani, kırk seçim geçse aradan, sırf bu hâdisenin hatırı için Osman beyi destekliyeceğim. İsterse vatan haini olsun.

Yeşil kravatlı: — Yoo, doğrusu iyi mücadele ettik. Şappalak köyünde beni az daha kızartıyorlardı. Heriflerin hepsi öteki partidenmiş birader. Tam gitmiş kucaklarına düşmüşüz. İşin kötüsü Ceza Hâkimiyle de aram hiç yok. Yaptığımız iş kanuna aykırı ama, kım dinler kanunu manunu birader? Vallahi sandık başında liste dağıttım. Bu kolay değil arkadaş!...

Büyük burunlu: — Beraberdik ya o köyde... Ben yüzlüğü herifin ağzına atarken sen orda değil miydin?

— Ama senden sonra iki ellilik te ben kaptırdım. Fakat anam sütü gibi helâl olsun. Öylesi günde ellinin yüzün sözü mü olur?

Hacı Osman bey: — Niçin vermiştiniz?

Büyük burunlu: — İlâhi Osman bey... Vermesek herif bizi dana gibi böğürtecekti köyün başında bre Osman bey. Kanunsuz propaganda yapıyor diye bir zabıt varakası tanzim etti mi, tamamdı hesabımız.

Hacı Osman bey: — Allah - Allah... Demek böyle işler de oldu ha?

Çopur yüzlü: — Ohooo, neden haberin var ki senin? Şim di övünmek gibi olmasın ama..

Kapının ağzındaki: — Sen de vardın he? Ben o Cünüp Hasan'la bıçak bıçağa girince sen de ordaydın değil mi? Anlat ta dinlesin Osman ağbi.

— Ayağına çengeli takıp ta düşüren bendim ya. Yoksa senin işin dumandı. Ondan sonra herifler beni ihtikârdan mahkemeye verdiler. Neler çekmedik yahu!...

Çifte gerdanlı: — Beyim, ben bunun kadar ahlâksız adam görmedim. Osman bey şimdiye kadar ne yapmış ki memlekete, bundan sonra yapsın, diyor. Osman bey dediğiniz adam, babasının altınlarını yiyip oturan biridir, diyor. Hani, o anda elimde bir tabanca olsa..

Bir yeniyetme: — Ali'yle ben artık ölümü göze aldıydık ağbi. O Şerafettin olacağı yatağında kesecektik dinim hakkı için. Lâkin herif tedbirliymiş. Tabancayı çekti... Biz de verdik penceresine taşı.

Hacı Osman bey: — Parmağınız nasıl oldu Mahmut bey?

— Kırık tutmamıştı, yeniden sardırdık. Fakat önemi yok. Bir iki parmak ta eksik olsun. Seni dediğimiz yere oturttuk ya...

Gözlüklü: — Kurban bayramında gönderdiğiniz tebriki aynen saklıyorum. Aynanın önüne soktum, duruyor. Büyük bir hatıra olarak ölünceye kadar saklıyacağım.

Şişko: — Ben de cüzdanımda saklıyorum. Bakın, işte..

Karakuru biri: — Konuşmalarınızı gazetelerde okuduk beyfendi.

— Konuşmalarımı mı?

— Yâni biz okumadık da, okuyanlar söylüyorlar. Çok sert konuşmalar yapmışsınız. Doğrusu iftihar ediyoruz.

— Valla hatırlamıyorum. Hangi gazetede acaba?

— Adını bilmiyorum. Birinde okuduk dedilerdi ya..

— Ama ben hiç konuşmadım ki...

— İmkânı yok! Muhakkak konuşmuşsunuzdur.

Altın dişli: — Canım, şimdi kalksın övünsün mü konuştum diye? Tabii ki konuştu. Amma öyle demesi icabeder. Büyüklüğün şanından o...

Hacı Osman beyin gözüne, köşesinde sessiz sessiz oturan Yumuşak Hasan efendi ilişti:

— Ne o Hasan efendi, dedi, sen hiç konuşmuyorsun? Sen ne yaptın bakalım?

Hasan efendi birden sıçradı:

— Şey.. estâfurullah.. ben de şey etmiştim... Fakat çok özür dilerim beyfendi. Vallahi bunda benim suçum yok. Senin listeyi şu cebime, ötekini de şu cebime koymuştum. Bizim hanım ceplerimi temizlerken seni bu cebime, ötekini bu cebime koymuş. Ben de seni atacağım yerde, tutup ötekini atmışım.

Hüseyin KORKMAZGİL

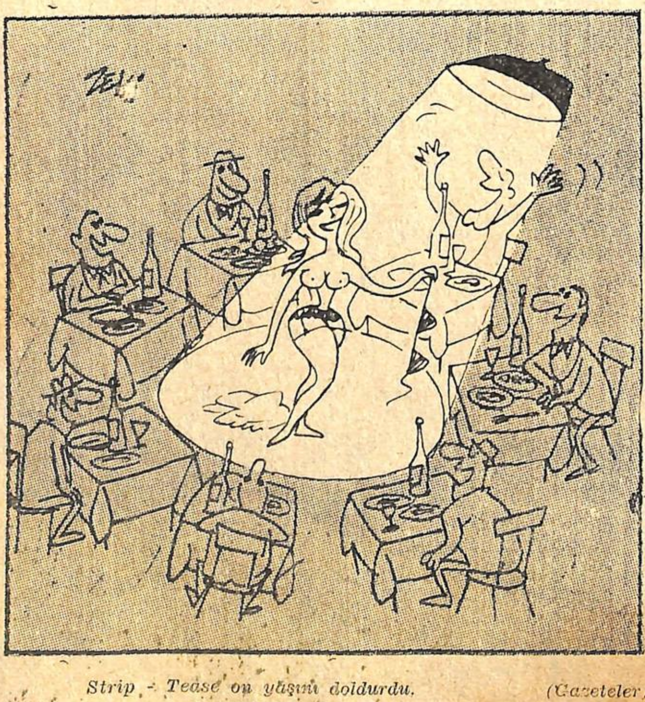

Strip - Tease on yaşını doldurdu. *(Gazeteler)*

— NİCE SENELERE!..

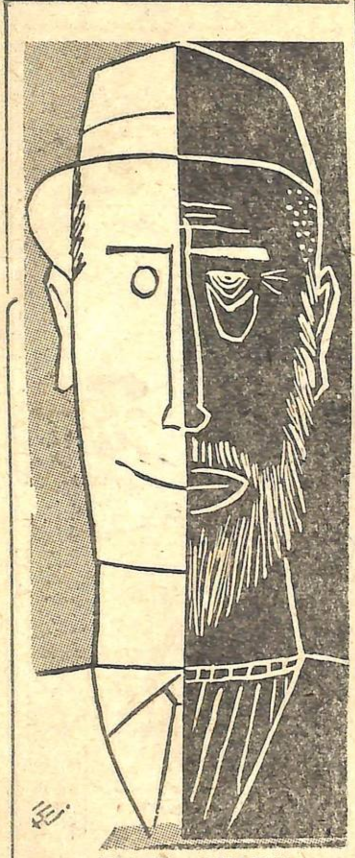

«YARI AYDIN!»

İÇKİ DURURKEN

Tuz madeninde çalışmaktan yorulmuşlardı. Kamp kurdular. Ateş yaktılar ve içlerinden bir kişiyi, kasabaya yiyecek, içecek almaya gönderdiler.

Akşamın geç saatinde, kasabaya giden geri geldi. Atından indi ve kendisini bekliyen iki arkadaşının sabırsızlıkla kıvran[illegible]n görerek güldü:

— [illegible]adi, dedi. Gene işiniz iş, 12 şişe v[illegible]i, bir somun da ekmek aldım.

Ötekiler birbirl[illegible]ne baktılar, sonra bir ağızdan, ho[illegible]rdanırcasına:

— Bu kadar yiyeceği ne yapacağız yahu? diye söylendiler. Ettiğin masrafa yazık... Bir somun ekmeği kim yiyecek?..

ANLIYANA...

Rejisör, yeni piyesin sahneye konduğu gündenberi gayet kötü oynıyan aktöre:

— Piyesde bir değişiklik yaptım, dedi. Oyunun sonunda, yani üçüncü perdenin bitiminde değil, ilk perdenin bitiminde öldürüleceksin...

— Peki ama, bunun sebebi ne?

Rejisör, karşısındaki beceriksiz oyuncuyu şöyle bir süzdü ve:

— Gayet basit, dedi. Başka türlü hayatını kurtaramazdım. Aksi taktirde, üçüncü perdenin sonunda bizzat seyirciler tarafından öldürülmen ihtimali var...

KAÇINCI KOTADAN?

Gazetede şu haber vardı:

— Yurdumuza yeni bir soğuk dalgası geliyor...

Okuyucu merakla yanındaki arkadaşına sordu:

— Kaçıncı kotadan acaba?

ERKEKLİK Mİ?

Yassıada'da Demokrat İzmir gazetesinin duruşmasında mağdur gazete sahibi Adnan Düvenci:

— Sanıklar, «Biz yoktuk. Haberimiz yoktur. şeklinde konuşuyorlar. Siyasî suçlu insan, bir vekâr ve erkeklik içinde hesap vermesini bilmelidir.» diyor.

Elbette doğru.. Bebek dâvaları, Dilber Barbara duruşmaları erkeklik alâmeti sayılacak değil a...

SİYASİ KANTO MU?

Öncü gazetesinde bir başlık:

«Ali Fuat Başgil tekrar sahnede.»

Şey.. Acaba sahnede siyasi bir kanto mu oynayacak?.

NUMARACI PARTİLER

Yeni kurulan partilerimiz tıpkı tiyatro örneği, numara ile anılıyorlar..

Birinci parti, ikinci parti, üçüncü parti, beşinci parti gibi..

Anlaşıldı değil mi? Büyük büyük lâf eden partilerimizin işi gücü hep numara.

FAKİRLİK MASKARALIKTIR

Paris'te çok enteresan ve çok üzücü bir çocuk kaçırma olayı olmuştur.

Suçlular kaçırdıkları yavrunun, fakir bir aileden olduğunu öğrenince zavallıyı çöp tenekesine atmışlar.

Tesadüfler yardım etseydi de bu yavru bir zengin çocuğu olsaydı o takdirde durum ne olacaktı?. Tabii o zaman hırsızlar bebeği sıcacık, bütün medenî zorunluklara cevap veren; meselâ bir villâya götürecekler, en büyük ilgiyi ve ihtimamı göstereceklerdi. Hattâ babasından fidye koparabilmek için bir de özel doktor bulunduracaklar, kuş sütüne kadar en itinalı gıdalarla besleyeceklerdi.

Tabii talih, bir iki saat te olsa çocuktan yana olmadığı, yahut ta yavru zengin çocuğu sanılmadığı için bütün bu mutlu ihtimallerden de yoksun kalıp, çöp tenekesine atıldı.

Fakirliğin nasıl bir maskaralık olduğunu görüyorsunuz ya!...

YABANCININ YABANCISI

Dünyadaki bütün uluslar devrimimizi hayranlıkla izliyorlar. Son olarak Libya Devleti ihtilâlimizdeki olgunluğa karşı en büyük takdirlerini hükûmetimize bildirdiler.

Yabancılar bize bu gözle bakarken içimizdeki kuyruklar ne yapıyor? Devrim aleyhinde faaliyet gösteriyorlar. Ankarada yakalanan 32 kişi gibi..

Kuyrukların bize yabancıdan da yabancı olduğu bir defa daha anlaşıldı.

HAYAL GEMİ

İşte size kahkahalarla güleceğiniz bir haber:

Bir armatör, Atlantik'te seyretmekte olan Çaltı adındaki şilebinden 20 gündür haber alamadığını söyleyerek Denizyolları idaresine başvuruyor. Derhal faaliyete geçen idare dünyanın dört yanına telsizler yağdırarak şilebin akibeti hakkında bilgi soruyor. Okyanustaki gemilerden ve bir çok limanlardan alınan cevapta Çaltı şilebinin izine rastlanamadığı bildiriliyor. Bunun üzerine gerek Denizyolları idaresi ve gerekse armatörler büsbütün telâşa kapılıyorlar. Çaltı hakkında bir sürü işlem yapılıyor. Sonunda Çaltı bir vatandaş tarafından bulunuyor..

Çaltı'nın nerede bulunduğunu mu merak ediyorsunuz? Meğer Çaltı aylardan beri Haliç'te yan gelip mışıl mışıl uyuyormuş.. Yalnız Çaltı uyusa iyi.. Armatörler de, idare de uyuyor..

Ne gaflet, ne uyku...

M. Samim AKAY

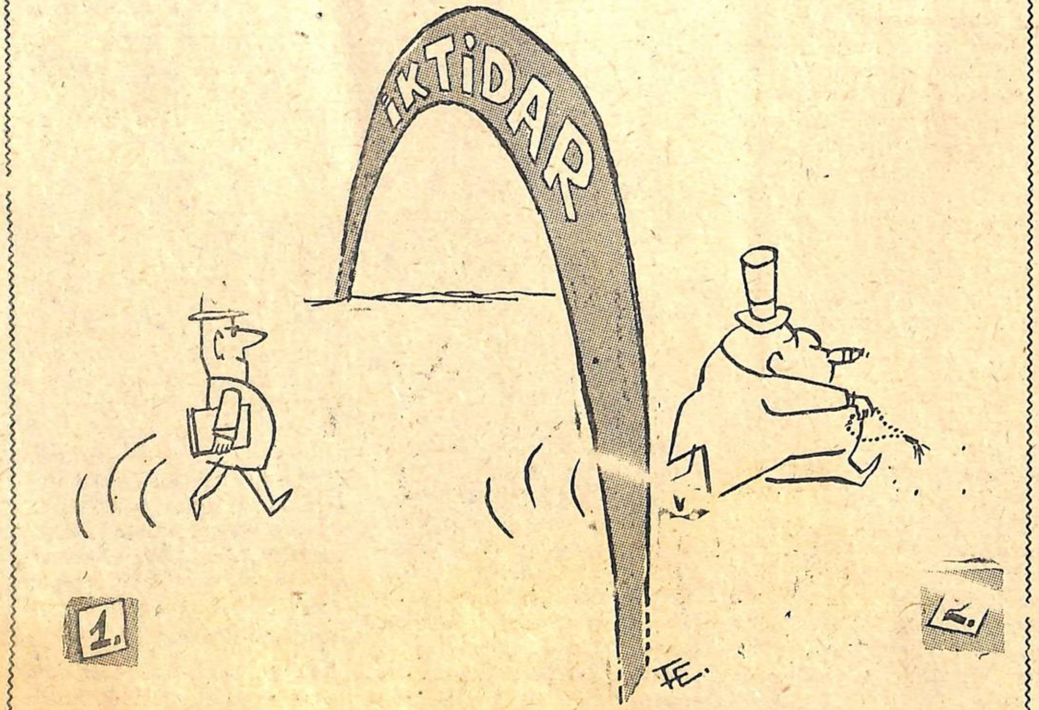

DEMOKRASİ KUŞAĞI!.

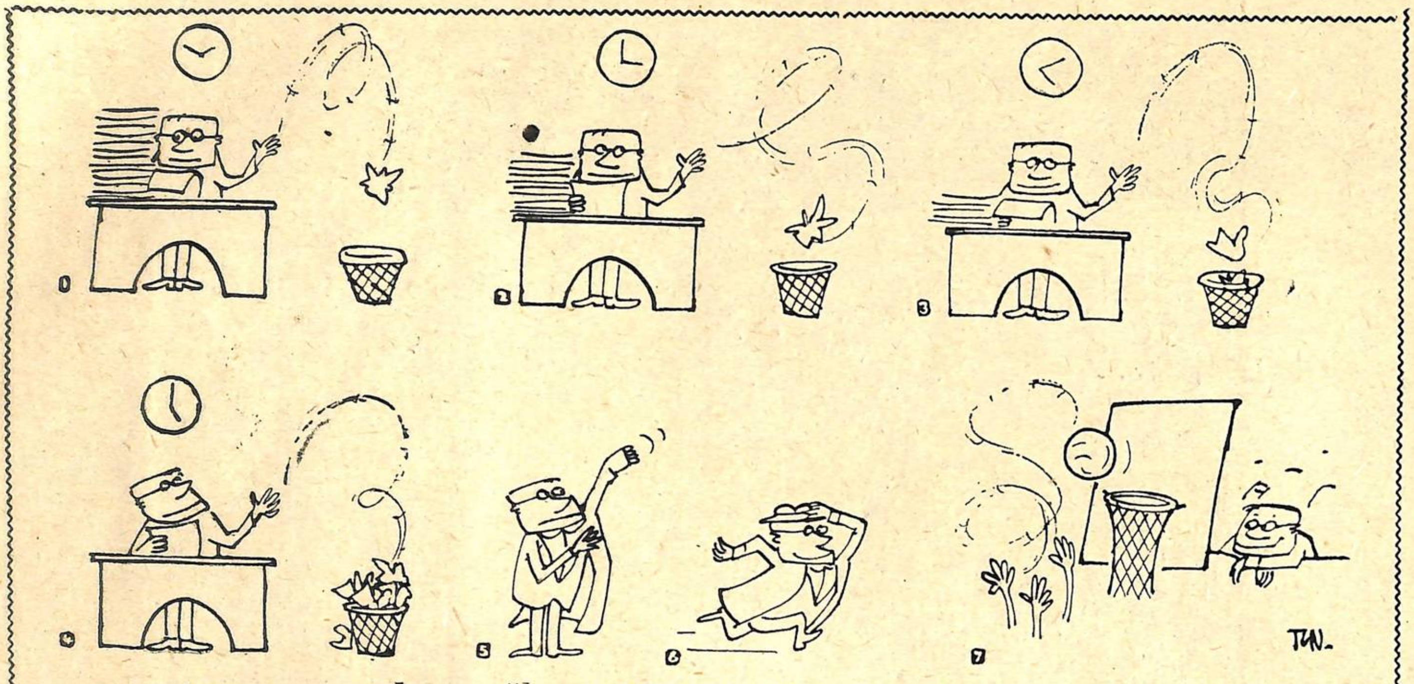

BASKETBOL MERAKI!

Ankara'dan..

Mehmed Kemal

Dedikodu - Leylâ Sayar
Otostopçu - Vesamet mi ?

★ **DEDİKODU**

Bizim Ferruh, beni dedikodu yazarlarına benzetecek. Ne yazarsam yazayım beğendiremiyorum; ille içinde dedikodu olsun diyor. Kulağı dedikoduya delik olanlar bunu rahatça bulurlar ama, benim biraz zoruma gidiyor. Gerçi meslek olarak dedikoduya yakındır gazetecilik. İlk pirimiz de dedikoducular olsa gerek. Öyle ya kâğıt yok, mürekkep yok, dev gibi rotatifler yok, insanlar gazete yerine ne koyuyorlardı. İşliyen dedikodu makinesini ihtimal. Sözlü gazeteler vardı belki. Bunu en iyi yapanlar o zamanın gazetecileri sayılıyorlar - dı. Bugün de sözlü gazeteciler vardır. Hattâ berberler bunu en âlâ yönünden yapıyorlar bile. Bilirsiniz usturanın yanıbaşında bir lâf traşı vardır. Birisi fazlaca konuştu mu «kesiyor» derler.

Şimdi Ankaranın gözdesi Leylâ Sayar. Ankara Palasta marifetini gösteriyor. Kimi görseniz, «— Leylâ Sayar'a gittin mi?» diye soruyor. Collet'i, Nanayı bilirdik. Geçmiş muktedirlerin gözdesi idi. Ama Leylâ Sayarın bu kadar ünlü olduğunu duymamıştık. Collet'in düğük Bayarın civarında çıplak bir resmi çekilmişti de, bundan az mı bahsolunmuştu. Hattâ İnönü bunu Meclis kürsüsünden halka duyurmuştu. İnönü büyük adam, senin benim gibi söyliyecek değil ya, onun da kendine göre bir üslûbu var. Şöyle demişti:

«— Ankara barlarında çıplak kadın oynatıp, sonra gidip Konyada dinden bahsederler.» Bu cümlede kadın oynatan düşük Bayar, oynayan kadın da Collet'di.

★ **LEYLÂ SAYAR OTOSTOPCU**

Leylâ Sayar apaş kılıklı bir otostopçu olduktan sonra dönüp strip - tease yapıyor. Öteki çıplakların dışında, bunun bir utanır hali var. Daha yaptığı işe alışmamış gibi görünüyor. Belki de oyunun kendi şartından geliyor. Bilmiyorum. Bilmediğim için de bana utangaç göründü.

Oyundan önce bir de fiyasko oldu. Ankara Palas müdüriyeti bu kıymetli oyuncusunun marifetlerini göstereceğini, Ankara sokaklarına ilânlar yapıştırarak yaydı. Ardından bir baktık, kızcağız ilân edilen günde ortada görünmedi. Ardından gelsin dedikodu. Bilmem hangi zengin gelmiş, ceremesini ödeyerek imzalanan kontratı feshetmiş. Gerekli tazminatı da ödemiş. Bir başka haber, tazminatı ödeyen bir zengin değil, ünlü bir aktörmüş. Neyse birkaç gün geçmeden ünlü artist marifetlerini gösterdi ve bu dedikoduların ardı arkası kesiliverdi.

İyi de oldu. Yoksa millet son zamlı vergileri, bütçeyi falan unutup Leylâ Sayarın derdine düşecekti. Belki Maliye Bakanı Kurdaş bu vesile ile rahat edecekti ama, meraklılar yerlerinde duramaz olacaklardı. Ben Kemal Kurdaşın yerinde olsam, bütçeye bir de bütçenin acılarını unutturmak için bir ödenek koyar, birkaç gazinoda bu türlü söylentiler çıkarttırırım. Bu kolay bir yol olur. Çıkıp da komisyonlarda bütçe, vergiler falan filân hakkında dil dökeceğine, âlemi inandırmağa çalışacağına kestirme yoldan gitmiş olur.

Vergi dedim de hatırladım. Vergiler ortaya çıkınca Anadolu'da İstanbulda ne kadar sanayici, tüccar, toprak sa[illegible] varsa soluğu Ankara'da aldılar. Gündüzleri vergileri nasıl indirtiriz, yahut süresini nasıl uzatırız diye ilgililerle temaslar yapıyorlar, geceleri de kulüplerde, lokallerde def-i gam ediyorlar. Bulundukları yerlerde ortalarda göremediğiniz kerli ferli ciddî adamların, başkentin gecelerinde bir cıvıklaşması, bir çocuklaşması var ki görmelere değer. Evlerinde kılıbıklıktan süklüm püklüm oturanların, ev dışına çıkıp hürriyete kavuşunca bir cellâllenmeleri oluyor.

★ **VESAMET Mİ?**

27 Mayıs sonrası genç politikacılardan biri, eşinden ayrılmış. Telefona çıkan eşi:

«— Evi terketti...» diyor.

Bu politikacı yanında bir başka hanımla kulüplerden birinde sık sık görülmeğe başlamış. Aşikâne oturuşu o kadar dikkati çekiyormuş ki, görenler anlatıyor. Bu kulübe giden bir gazeteci politikacı ile bayanı kulüpte görmüş, selâmlaşmışlar. Gazeteci politikacının yanındaki bayanı işaret ederek:

«— Vesamet Hanımefendi değil mi?»

Politikacı irkilerek:

«— Hayır hayır efendim, ne münasebet.»

Gazeteci:

«— Ben de biliyorum [illegible]esamet hanım olmadığı[illegible]. Ama siz d[illegible] aynı yoldasın[illegible]da, ikâz etmek istedim[illegible]

Biliyor[illegible]uz Vesamet Hanım düş[illegible] Zorlu'nun sevgilisi idi. [illegible]ki halâ öyledir de.

Mehmed KEMAL

OLAYLAR ve YANKILARI

★ALİ ULVİ ★BEDRİ KORAMAN★ FERRUH DOĞAN

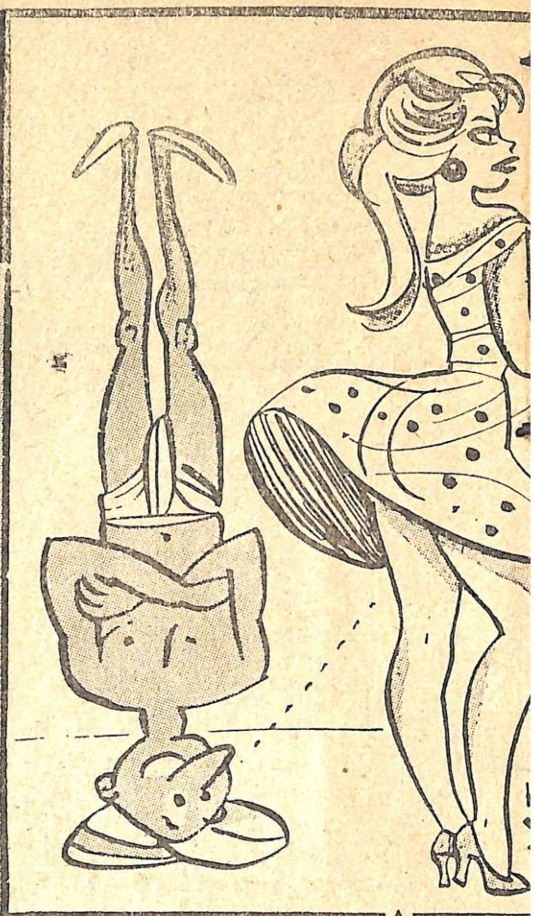

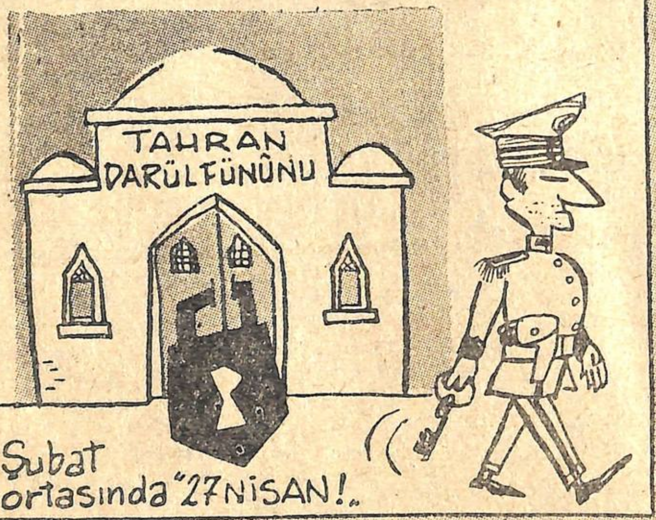

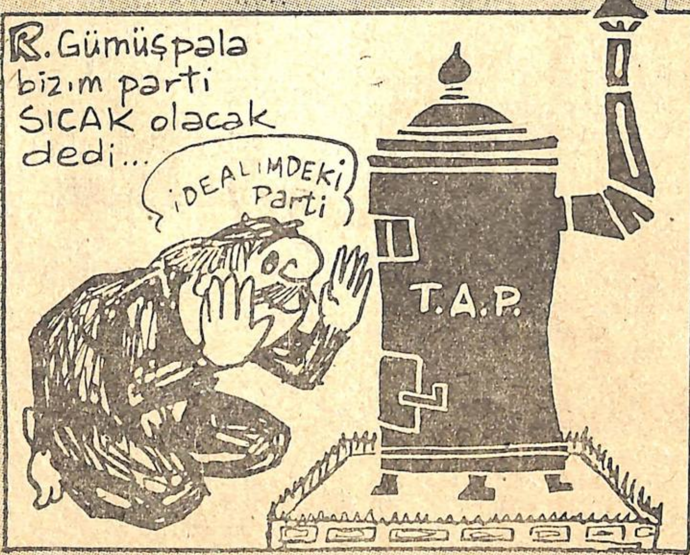

20 YILDIR
KADIN GÖRMEYEN
YOGİ EVLENMEK
İSTİYOR...

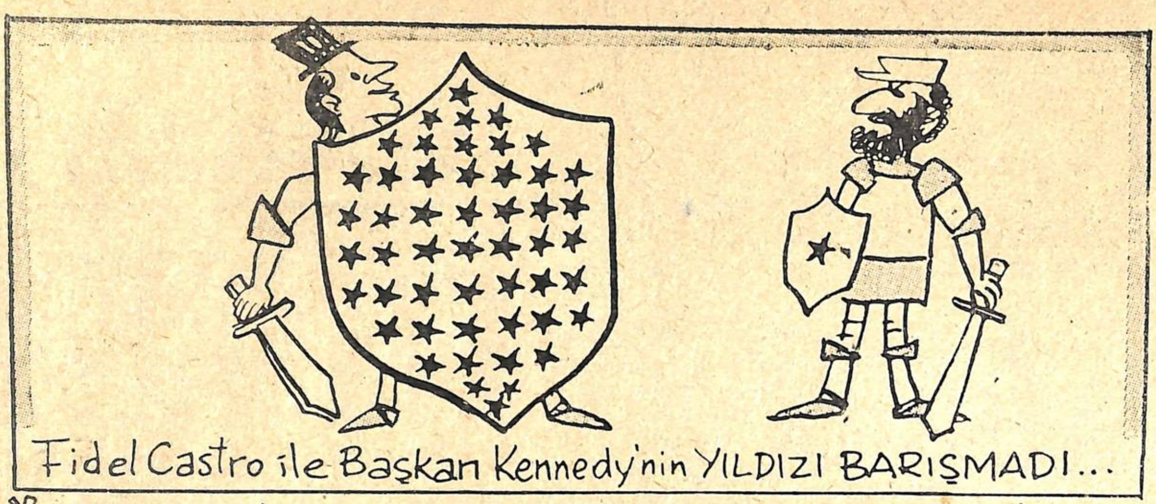
Fidel Castro ile Başkan Kennedy'nin YILDIZI BARIŞMADI...

Yurtta soğuklar devam ediyor...
Kömürcü

Franko'nun bir sırrı ortaya çıktı:
HİTLER
FRANKO RESSAM!

ŞOFÖRLER "BAHŞİŞ" ALMAK İSTİYOR...
—BEY ABİ! UÇLAN BİZİM BAHŞİŞİ!

FEZAya İNSAN da ATILDI...

Strip-tiz
10
YAŞINI
DOLDURDU.
—Aaa! BİR YAŞIMA DAHA GİRDİM!..

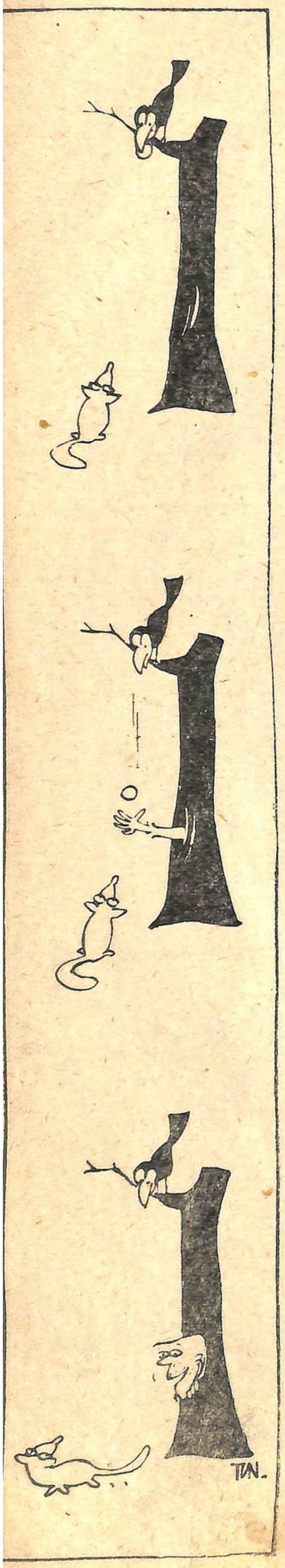

Meşhur Sanatkârları TANIYALIM!

Tanıtan : SUAVİ SÜALP

ORHAN HAYDAR YEREBATAN

Bizde ilk realist romanın öncüsü olan Orhan Haydar, 1920 de Haydarpaşa Nümune Hastanesinde üçüncü hariciyede doğdu. Babası ve anası meçhul olan küçük Orhan'ı bir seyyar köfteci büyüttü.. Çocukluk çağları Üsküdar Çavuş Deresinde geçen Orhan Haydar imaretten alınan sade suya yemeklerle büyüdü.. Yarım pabuçla orta mektebi bitiren küçük Orhan karamelâ, Abdülvahit Turan yeni hayat satarak Haydarpaşa Lisesine devam ederken akşamları da iskelede ve Hale sinemasının önünde leblebi satıyordu. Babalığı olan seyyar köfteci Perişan Ali bir gün renkli ispirtoyu bir galondan biraz fazla kaçırıp çöp iskelesinde Salih Reis'e ait balıkçı kayıkçılarının içinde kalıbı dinlendirmiş bulununca Orhan hayatta sipsivri kalakaldı. Ev sahibi Hasbiye Hanım da onu iki parça pırtısiyle sokağa bıraktı. Bir müddet Şemsipaşadaki kayıkhanede yatan Orhan zatürriye olup tekrar hastahaneye düştü. İşte ilk yazılarını orda «Bir cesedden mektuplar» adıyla yazdı. Bu ara hastahaneden çıkan Orhan Haydar bir meyhanede garson, sonra tramvay biletçisi, daha sonra Hâle sinemasında bilet kontrollüğü yaptı. İşte Orhan bu ara sinemada tanıdığı Hidayet adında rejili bir kızı sevdi. Fakat Hidayet'in belâlısı Bülbüldereli Cart Kemal tarafından iskele meydanında pek fena bir marız yedi.. Bu olay üzerine kendini içkiye veren Orhan, Nail'in meyhanesinden çıkmaz oldu ve işte onun ismini Edebiyat muhitine tanıtan meşhur «Çöp İskelesi» romanını bu sıralar yazdı.. İşin asıl garibi bu romanın bir şaheser olduğunu bilmeyen Orhan sefaletten bir türlü kurtulamıyarak bir gün yattığı benzin bidonunda adamakıllı soğuk alarak doğduğu Nümune Hastanesinde 32 yaşında öldü.

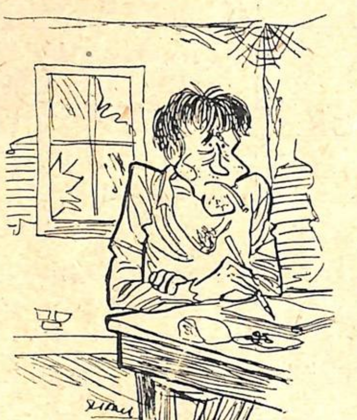

Sefaletin en ağdalısını çekmiş olan Orhan Haydar soluk benizli, çok hassas bir yazardı. Eski romancıların aksine kilosu hiç bir zaman 40 ın üstüne çıkmadığı gibi Hayatında bir kere bile bir kadınla tanışmamıştı. Onun için Orhan Haydar'ın hikâye ve romanlarında çok acı bir gerçek vardır ve hiç bir aşk lâfı da geçmez...

Şimdi size onun meşhur «Çöp İskelesi» romanından bir kısım sunuyorum.

"Çöp İskelesi„ nden bir parça

«Ortaköyün üstünden olanca gücüyle kopup gelen ayaz bütün hızıyle Rasim'in kaburgalarını zangır zangır titretiyordu. Üstündeki paçavra haline gelmiş bez parçasına gömlek demek hıyarlık olurdu. O kendini, şu üstünde binbir pisliğin hergün mavnalara yüklendiği Çöp İskelesine benzetiyordu. Parmaklarının arasından misina kayacak gibiydi. «— Yuh be.. hayat mı bu.. Canına s...... dünyası.. Şimdi biri gelip onun beline bir tekme koysa, yuvarlarsa şu denize bir mikrop temizlenirdi dünyadan. Yok ulan Rasim... Boş ver.. Yaşamak güzel.. Şimdi tutarsın iki izmarit.. okutursun iskelede lâvanta kokan bir ineğe... Kestin mi bir teklik.. iyisin gene... Doğru Ademe bir bardak Marmara beş köfte.. kaldı mı ellibeş kuruş. Yirmilik bir sipsi.. gece de Hâle'ye.. Kavgalı bir film var... Anamavradım olsun hayatta iş var... Yahut ta bulursun Abidin'in kahvede Ayı Rafet'le Köfte Rıfat'ı doğru barbuta...

«— Beşim önde...

Rüzgâr bir gazete parçasını havada uçurdu. Rasim Kabataştan gelen Sahilbent'e doğru baktı.

«— Şu arabalıdaki beygirler kadar forsumuz yok ulan.. dedi.» Parmağını oynattı. Oltayı hızla çekmeye başladı... İğnenin ucunda bir horozbina görünce bozuldu...

«— Ulan inek balık dedi... Biz bu ayazda sabah karanlığı b... ların içinden kurt çıkaralım, sen de gel bizim yemleri kayıntı et.. Seni denize balık diye salanın sülâlesini... Git ulan ecelini benden bulma inek balık...

Soğuktan eski maroken koltuklara dönmüş parmaklarını yem kutusuna daldırdı. Bir kaya kurdu çıkardı. Kumlarını silkti.. İğneye zorla taktı ve sonra kolunu salladı salladı ve oltayı köpük içindeki denize atarken kendi kendine:

«— Rastgele» dedi Rasimcim..

2/12/1952
Şemsipaşa

İLÂN TARİFEMİZ :
Kapak içi : 10 T. L.
İç sahifeler : 12 T. L.

Basıldığı yer :
Neşriyat ve Matbaacılık Kol. Şti.
Dizildiği yer :
Hergün Matbası

FİATI 1 LİRA

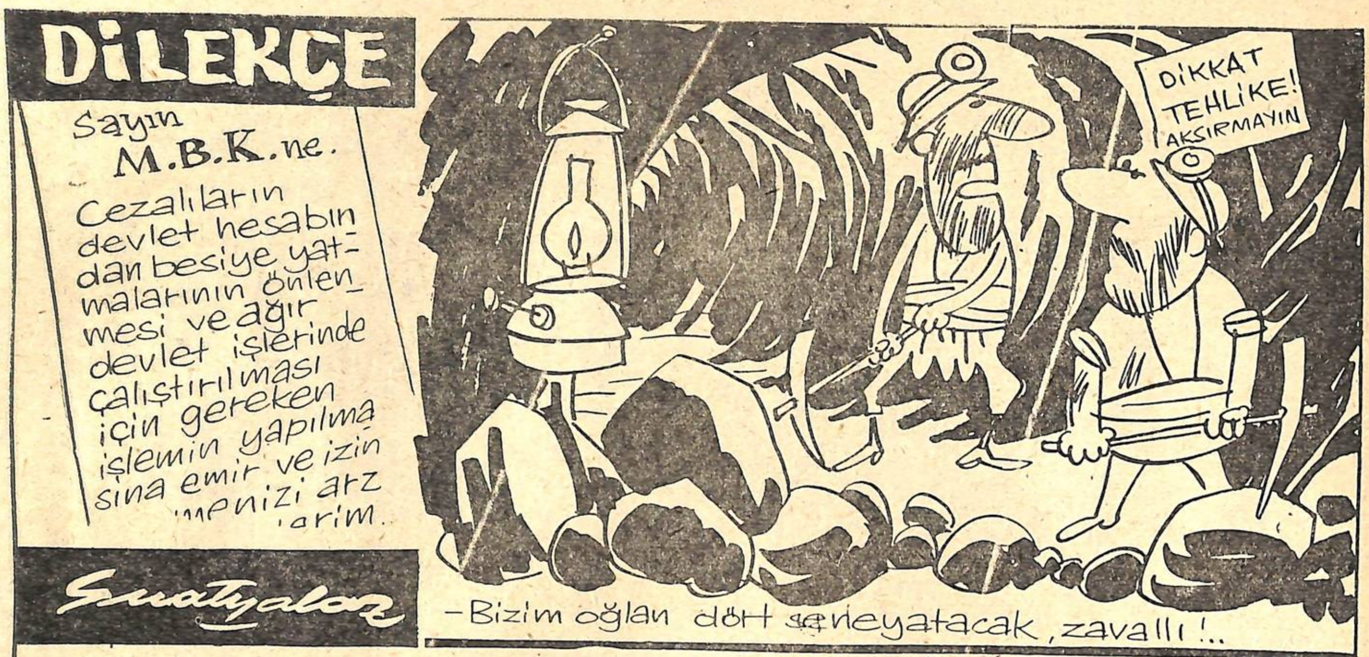
DİLEKÇE
Sayın M.B.K.ne.
Cezalıların devlet hesabından besiye yatmalarının önlenmesi ve ağır devlet işlerinde çalıştırılması için gereken işlemin yapılmasına emir ve izin
menizi arz
arım.
Suatyalaz
DİKKAT TEHLİKE! AKSIRMAYIN
– Bizim oğlan dört seneyatacak, zavallı!..

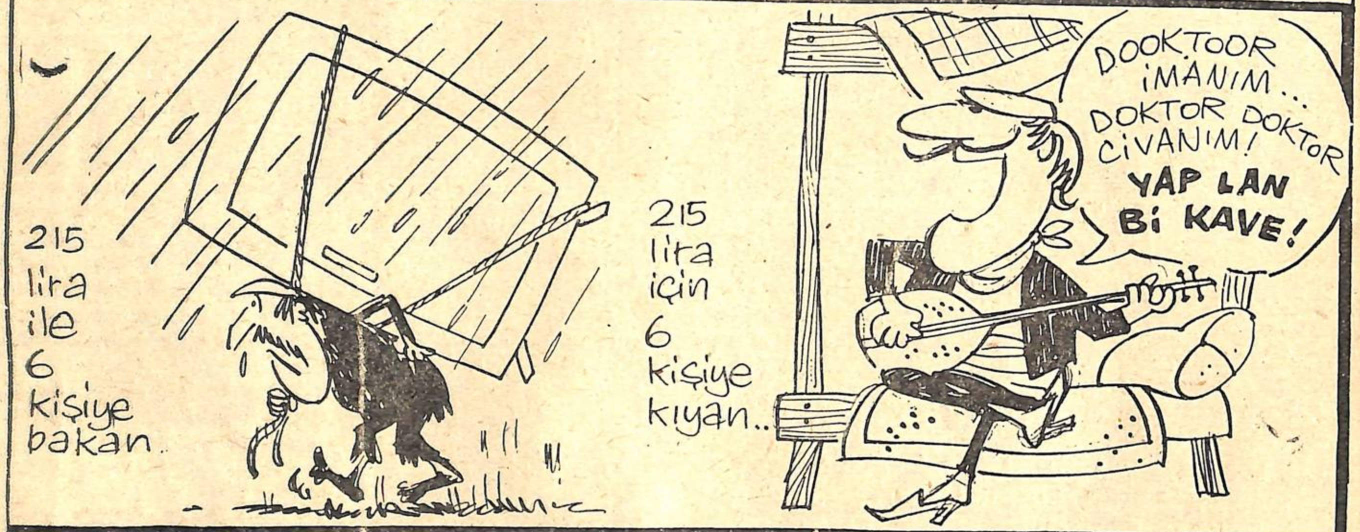
215 lira ile 6 kişiye bakan..
215 lira için 6 kişiye kıyan..
DOOKTOOR İMANIM... DOKTOR DOKTOR CİVANIM!
YAP LAN Bİ KAVE!

6 AY HAPİS YAT TA AKLIN BAŞINA GELSİN.
GİRİŞ
BİRİNCİ GÜN
OTELİMİZE HOŞ GELDİN LAN BİLMEM NE!
İLK HAFTA
ÇAY MI İÇERSİN ESRAR MI?
ELİNİ ŞÖÖLE SOKTUN MU HERİFİN ÖLÜSÜ BİLEM DUYMAZ!
KARIYA DÖRT TANE SALLADIN MI AGA.
DÖRDÜNCÜ AY
ALTINCI AY
ÇIKIŞ!

Rogers adında biri

Rogersi İngiltere'nin Güneyin-
e oturduğum sırada tanımış -
ım. Tanışmamızda kimse aracı
lmamış, kendisini bizzat tanıt-
nıştı. Söylediğine göre, kayın-
abası, benim uzak akrabam -
an, sonradan idam edilen bir
adınla evlenmiş. Bu durumda,
ramızda bir hısımlık olduğu
argısına varmıştı. Hemen her
ün beni ziyarete gelir, uzun
oylu oturur ve hiç aralıksız
onuşurdu. Tanıdığım kimseler
rasında, şirin, sokulgan ve in-
anda derin bir merak uyandı-
an tiplerin başında Rogers ge-
ir.

Bir gün, yeni aldığım silindir
apkayı gözden geçirmek istedi.
Çıkarıp verdim. Bu işi büyük
bir gönül rahatlığı ile yapmış -
ım. Çünkü şapkanın içinde
Oksford) caddesindeki esaslı
bir şapkacı mağazasının adresi
yazılıydı. Bunu okursa, bana
verdiği önemin kat kat artacağı
fikrindeydim. Gelgelelim, oralı
olmadı bile. Şapkayı evirdi, çe-
virdi. Ciddî, bana acıyan bir ta-
vırla, şapkamın kusurlarını ar-
ılarda sıraladı. Şehire yeni gel-
diğim için iyi cins malın nerede
satıldığını bilemiyeceğimi, bun-
da da mâzur sayılmam gerekti-
ğini söyledi. Kendi şapkacısı -
nın adresini göndereceğini ek-
ledi.

Ardından:

— Bir dakika, dedi.

Bir parça kırmızı kâğıt aldı. Kâğıdı daire biçiminde kesmeğe koyuldu. Kenarlarını dikkatle düzeltti. Altına zamk sürdü ve şapkamın içine, mağazanın adresini örtecek şekilde yapıştırdı

— Eh, dedi. Artık, bu şapkayı nereden aldığınızı kimse bilemez. Size göndereceğim benim şapkacımın adresini buraya yapıştırırsınız.

Bu işi görülmemiş bir rahatlık ve serinkanlılıkla yapmıştı. Doğrusu bu derece şaşırtıcı bir adama rastlamamıştım.

Üstelik, Rogers bu işleri yapar ken, kendi şapkası oracıkda, masanın üstünde duruyor, kokusu burnumun direğini kırıyordu. Buruşuk, ezik büzük, yağmurdan, kardan rengi atmış içerden dışa doğru sızan yağ tabakasıyla lekeli, şekilsiz, antika bir oturaktı bu.

Bir gün de elbiselerimi gözden geçirdi. Bunun sonucundan tamamen emindim. Zira, terzimin tabelasında «Ekselans Prens dö Gal'in özel terzisi» yazılıydı. O çağda, daha bir yığın terzinin tabelâsında aynı yazının bulunduğunu, insanı gerçek bir insan yapmak için dokuz terzi gereklidir dendiği gibi, bir prensin prens sayılması için de en azından yüzelli terzinin şart olduğunu bilmiyordum tabiî...

Elbiselerimi esaslı bir şekilde inceliyen Rogers, halime acıdı. Kendi terzisinin adresini bir kâğıda yazdı ve bana verdi. Tak ma adını vermemin, terzisinin bana yeteri kadar saygı ve ilgi göstermesi için yeteceğini söyledi. İşin aslında, terzisi yabancılar için zahmete girmekten kaçınırmış. Fakat işin içine Rogers'in adı girince mesele yoktu. Doğrusu, «yabancı» deyimine bozulmuştum. Ben de, kendimi İngiltere'de iyiden iyiye tanınmış bir kişi sayıyordum. Hani alay yollu:

— Hımmm, dedim. Ya adamcağız, gününü gecesini benim elbisemi dikmekle geçirir, bu yüzden de rahatından olursa?..

Rogers:

— Boşverin efendim, diye karşılık verdi. Ona çok iyiliğim olmuştur. Bu kadar hatırımızı sayar artık...

Bir mumya ile alaya kalkışsam, aynı sonuca varırdım. Rogers sözlerine devam etti:

— Ben elbiselerimi daima orada diktiririm. Zaten başka bir terzinin el sürdüğü elbise giyilmez.

Bir tecrübe daha yapayım dedim,

— Keşke o elbiselerden birini giymiş olsaydınız, sırtınızda görmem fikir edinmemi sağlardı.

— Aman efendim, dedi. Arkamdaki elbise onun diktiği takımlardan biridir.

Sırtındaki takıma bir göz attım. Bu elbisenin, 1848 yılında, (Chatham) caddesindeki pazarda eskici bir Yahudiden alınma hazır mal olduğu şüphesizdi. Yeni olduğu sırada ancak dört dolar edecek bu elbise, yer yer yırtılmış, tarazlı, lif lif ve yağ lekeleri içindeydi. Kendimi tutamadım, yırtık yeri ona gösterdim. İlkin, uçsuz bir keder okyanusuna düşer gibi oldu. Ardından, bütün dünyanın dikkat ve alayını küçümsiyen, hor gören bir hareket yaptı. Bana, yapmacık gelen bir yeisle:

— ...a ederim, dedi. Bunun ne önemi var? Siz üzülmeyin, başka bir takım giyerim...

Kendisini iyice toparladıktan, yırtık yeri esaslı bir şekilde inceledikten sonra:

— Ha, diye sözlerine devam etti. Mutlaka uşağımın marifeti. Bu sabah beni giydirirken yırtmış, bir yere takmış olacak. «Uşağım...» Doğrusu küstahlığın böylesi insana rahatsızlık veriyordu.

Rogers, hemen her gün elbisemin bir yanıyla ilgileniyordu. Oysa, kendisi daima aynı elbiseyi giymekte idi. Bu elbisenin hali derseniz, İngiltere'nin Normanlar tarafından işgal edildiği tarihten hatıra intibaını veriyordu.

Elbiselerimde, ya da hal ve hareketlerimde, Rogers'in beğeneceği bir taraf olmasını istiyordum. Siz, bu arzumu belki de ayıplıyacaksınız. Fakat aynı durumda, bizzat sizin de aynı hissi duyacağınıza hiç şüphem yok.

Londra'ya döneceğim günlerden birinde, kirli çamaşırlarımı çamaşırcıya verilmek üzere odanın bir köşesinde dağlar gibi yığmıştım. Hepsi elli dört parçaydı Rogers'e bir gösteriş olsun diye, çamaşırcının defterini aldım, kayıtsız bir tavırla masanın üstüne fırlattım. Tabiî derhal yemi yuttu, deftere yapıştı ve dikkatle tetkik etti. Sonra masanın üstüne bırakıp:

— Çamaşır masrafınız size pek dokunmuyor herhalde? dedi

Eldivenleri yürek parçalıyacak bir haldeydi. Aynı eldivenlerden bir çift edinmem için mağazanın adresini verdi. Kunduralarındaki delikler, ufak bir gölcüğün suyunu rahatça çekecek büyüklükteydi. Fakat oralı olmaz, ayaklarını, şöminenin üzerindeki ızgaraya gönül rahatlığı ile yaslardı. Boyunbağında, donuk, çatlak cam parçası iliştirilmiş bir iğne vardı. Söylediğine göre, bu taş «morfilitik» bir elmasmış. Mânasını Tanrı bilir ya, gerçekte böyle bir elmas olmadığına bahse girmeğe hazırdım. Oysa, bu taşdan yeryü-

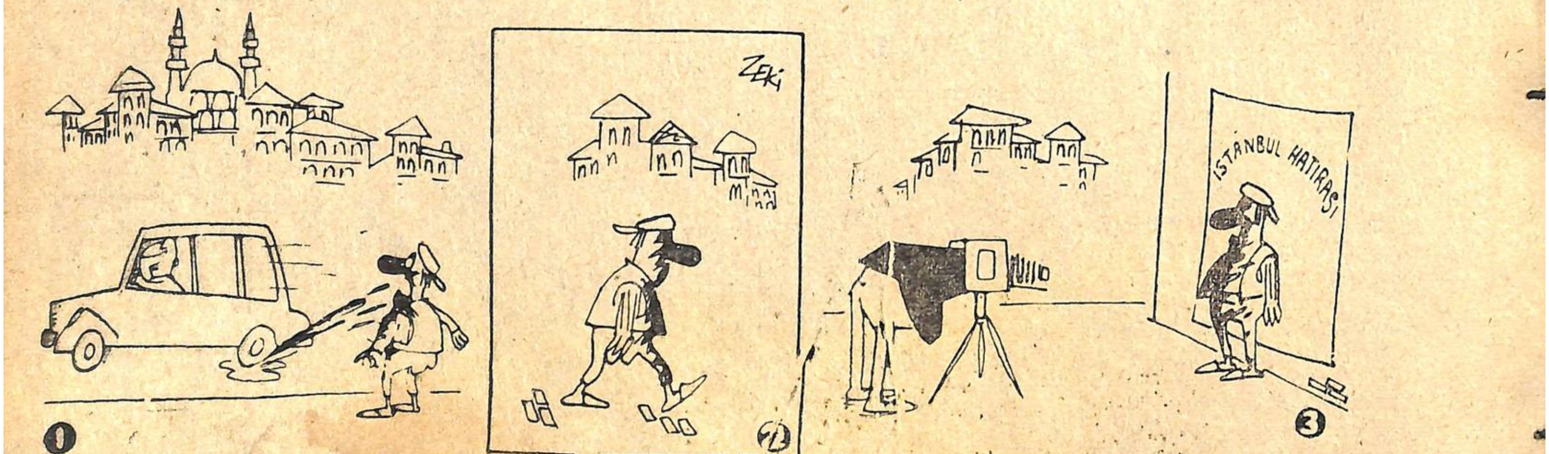

zünde sadece iki tane mevcutmuş. Bir tanesi Rogers'de, öteki de Çin imparatorunda...

Aradan bir hayli zaman geçince, bu hayalci serseriyi Londrada, kaldığım otelin salonunda, bir grandük pozuyla karşımda dikilir görünce, bayağı sevindim. Akla sığmıyacak yeni göstermelik numaralar yapmakta, kurum kurum kurulmakta üzerine yoktu.

Yabancıların yanında benimle konuşurken, sesini yükseltir, ya «sör Richard», ya «General», ya da «Altes» diye hitap ederdi

Çevredekilerin ilgisini uyandırabilirse, bu numaralarının arkasını getirir, Dük d'Argil'in randevusuna niçin gitmediğimi sorar, ertesi gün Dük de Westminster'in bizi bekliyeceğini, ona sözlü olduğumuzu hatırlatırdı. Yüzde yüz şüphe yok ki, o anda söylediklerine kendisi de inanırdı.

Bir gün gene ziyaretime gelmişti. O akşam, birlikte Dük de Varvik'in konağına gitmemiz teklifinde bulundu.

Cevap olarak, benim dâvet edilmediğimi söyledim. Bunun önemli olmadığı cevabını verdi. Dük'ün, kendisi ve dostlariyla beraber bulunmaktan zevk duyacağını ekledi.

Arkamdaki elbiseyle gitmemde bir sakınca olup olmadığını sordum. Değiştirmem gerektiğini söyledi. Kibar bir kişinin, bir aksoylunun ziyafetine gidilirken, gece ziyafetleri için gece elbisesi giymenin şart olduğunu belirtti...

Ben giyindiğim sırada, o da beni bekliyecekti. Sonra, birlikte onun evine gidecek, o hazırlanırken, bir şişe şampanya ve bir yaprak sigarası içerek vakit öldürecektim.

Mâceranın nasıl sonuçlanacağına meraklandığım için vakit kaybetmeksizin hazırlandım. Rogers'in evine doğru yola koyulduk. Yaya gitmemizde bir sakınca olmadığını söyledi. Yağmurlara bata çıka, siste burnumuzun ötesini zor görerekten 5-6 kilometre yürüdük. Sonunda Rogers'in apartmanına ulaştık.

Burası, kenar mahallelerden birisinde, bir berber dükkânının üstünde, allahlık cinsinden iki odaydı. İki iskemle, küçük bir masa, bir bavul, bir leğen, bir su kabı, toplanmamış bir yatak, kırık bir ayna parçası, kuru-maşa yüz tutmuş pembe bir sardunya ve bunun bulunduğu saksı, dairenin tüm eşyasını teşkil ediyordu.

Rogers, bu çiçeğin «yüzyıllık» bir bitki olduğunu söyledi. Ölü Lord Palmerston'dan ona kalmış. Çok kimse, ona dünyanın

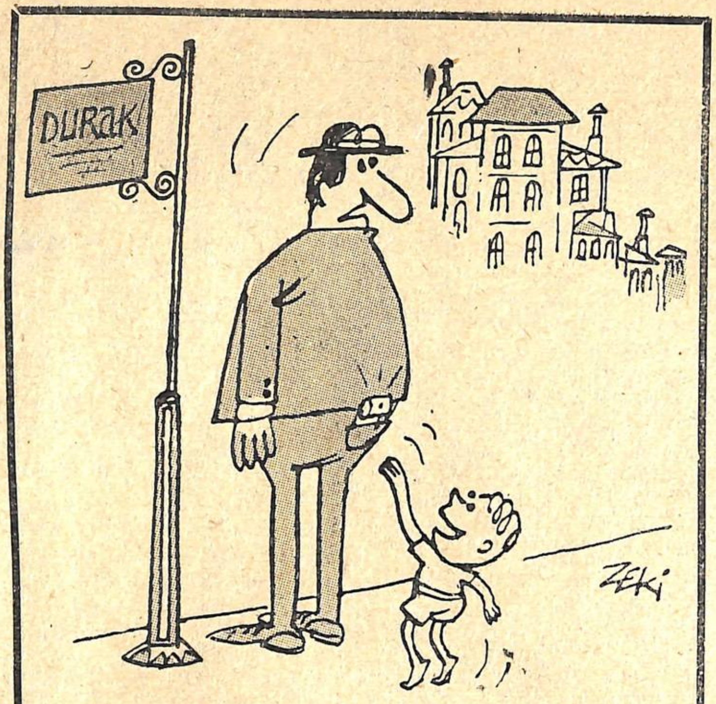

6 yaşında bir çocuk yankesicilik yaparken yakalandı.
(Gazeteler)

— AMCA NE OLUR BİRAZ EĞİLİR MİSİN?

parasını vermiş ama, Rogers satmamış.

Haa, bir de bakır bir şamdana iliştirilmiş bir mum parçası vardı. Rogers, mumu yaktı. Oturmam için yer gösterdi.

— Burada, kendinizi evinizde sayın, dedi. Bahse girerim ki, ağzınız kurumuştur. Size, her kula nasip olmıyan bir cins şampanya sunmak arzusundayım. Yoksa (şeri) veya (porto) şarabını mı seçerdiniz? Örümcek bağlamış bir porto şarabı var ki, ımhh şişenin üzerini kaplıyan ağın her tabakası, bir nesil sayılabilir. Yaprak sigaralarına gelince, onların değeri hakkında kendiniz yargıya varın artık...

Rogers, başını kapıdan uzattı:

— Sackville...

Tabiî kimsecikler karşılık vermedi.

— Hey, Sackville...

Gene ses yok.

— Hay Allah... Bu kilerci de nerelerde? Uşaklarım benden izin almaksızın bir yere gitmezler. Bakın şu kendini bilmezin yaptığı işe. Anahtar onda, bu durumda öteki odalara da giremem.

Şampanya hikâyesini görülmemiş bir pervasızlıkla uzatışı bana hayret veriyordu. Bu işten nasıl sıyrılacağını merak ediyordum doğrusu.

Bu kez:

— Anglesy, diye seslendi.

Anglesy her kimse, ondan da cevap çıkmadı.

— Şu münasebetsiz seyisin yaptığı işe bakın. İkinci defadır aynı haltı işliyor. Yarından tezi yok ona yol vereceğim.

Rogers, Thomas'a seslendi. Cevap yok. Theodor, diye yırtındı. Ondan da ses çıkmadı. Sonunda:

— Anlaşıldı, dedi. Uşaklar, benim bu saatte eve dönmeme alışık olmadıklarından savuşmuş, kimbilir nereye gitmişler. Eh, bu durumda ne şarap içebiliriz, ne de oda uşağımın yardımı olmaksızın giyinebilirim.

Giyinmesine yardım teklifinde bulundum. Sözümü ağzıma tıkadı. Zaten, usta ellerin yapacağı işi ben kıvıramazmışım. Kendisi de alışmış bir kere... Neden sonra, Dük'ün giyim kuşama pek değer veren bir züppe olmadığını söyledi. Çıktık.

seçme saçmalar

★ Ben de tasdik ederim.
MÜHÜR

★ En iyi, en güzel, en doğru..
İDEAL ZEKİ

★ Bacaklarınız güzel mi?
VALE

★ Nuh dedim, Peygamber demedim.
NUH PEYGAMBER

★ Cep delik cepken delik.
ÖRÜCÜ

★ Ne kadar da hoşsunuz.
MAYHOŞ

★ Beni işletiyorsun...
İŞLETME ÂMİRİ

★ Bazıları sıcak sever.
KALÖRİFER

★ Çok uzattın yahu!
LÂSTİK

★ Neler çektim neler, senin elinden.
PİYANGO

★

Bir kira arabasına kurulduk. Onun verdiği adrese doğru yola koyulduk.

Araba, eski bir binanın önünde durdu. Arabadan indik. Rogers'i, o güne kadar kolalı yaka ile hiç görmemiştim. Bir sokak fenerinin altında durdu. Cebinden, kartondan yıpranmış bir yakalık çıkardı.

Yakanın altında ip gibi bir boyunbağı ilişikti. Onu boynuna taktı. Evin merdivenlerini çıkıp içeri girdi. Girmesiyle dışarı uğraması bir olmuştu.

— Çabuk, dedi. Buradan uzaklaşalım hemen.

Bir şey sormama meydan vermedi bile. Oradan uzaklaştık. Sokağın köşesini dönünce:

— Oh, diye soluk aldı. Çok şükür ucuz kurtulduk.

— Nedir? Ne oldu?..

— Bilir miyim birader? diye karşılık verdi. Kontes orada idi.

— Varsın olsun, Kontes sizi tanımıyor mu?

(Lütfen sahifeyi çeviriniz)

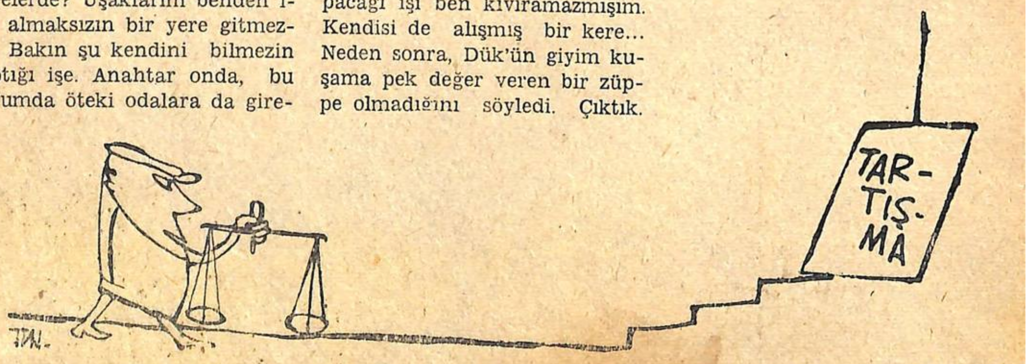

EŞSİZ BİR ŞEHİR

Doğu'dan gelen bir zengin, şehrin tek oteline iner inmez, otel sahibine sordu:

— Burası sıhhatim için iyi bir yer midir acaba? Havası, suyu nasıldır?..

Otelci:

— Amen efendim, dedi. Bu da sorulur mu? Buraya ilk geldiğimde tek kelime konuşamıyordum, başımda bir tel saç yoktu, şuradan şuraya adım atamazdım. Üstelik, yatağımdan başkaları kaldırıp dolaştırıyorlardı. Halbuki şimdi halimi görüyorsunuz ...

Yabancı zengin:

— Aman Allahım, dedi. Doğrusu eşsiz bir yermiş. Ne kadar zamandanberi buradasınız?

Otelci cevap verdi:

— Ben burada doğdum, efendim.

SICAK

Amerika'da seyahate çıkan bir Marsilyalı arkadaşına yazdığı mektupta şöyle bir olay anlatıyordu:

(... Buralarda hava öylesine sıcak ki, anlatamam. Geçen hafta, çölde dolaşıyorken, bir tavşanı kovalıyan bir köpeğe rastladım. İkisi sıcaktan fena halde bunalmışlar, bitkin adımlarla ancak yürüyorlardı...)

— Tanımaz mı? İşin dertli tarafı da bu zaten. Kadın, benim için yanıp tutuşuyor. Onu orada görünce, saniye kaybetmeksizin dışarı fırladım. Allahtan beni görmedi. İki aydır rastlamamıştım. Ansızın beni karşısında görünce, belki de sevincinden kalbine inerdi. Onu şatosunda sanıyordum. İzin verin de kolunuza gireyim dostum... Bir saniye için... Ohh, neyse rahatladım. Teşekkür ederim, çok teşekkür ederim. Tanrılım varmış, ucuz kurtulduk.

İşte böylece, benim Dük'ü ziyaretim, çıkmaz ayın son çarşambası diyebileceğim bir tarihe kaldı.

Sonradan, o gece gittiğimiz bina hakkında soruşturma yaptım. İçinde bin kişinin kaldığı bir han bozmasıymış...

Rogers esas olarak deli değildi tabii. Fakat bazı konularda çılgından da beterdi. İşin tatlı tarafı, kendisinin bunu bilmeyişi idi.

Sonra Rogers'i uzun zaman göremedim. Geçen yaz, deniz kenarında Kont de Ramsgate'in malikânesinde hayata gözlerini yummuş...

Şehirden ayrılırken, oraya gideceğini söylemiş, anlatanlar da onun yalancısı...

Mark TWAIN

Bayan Döviz

AZİZ NESİN'in büyük romanı

Tefrika No : 13

Hattâ ben, intihar edeceğimi bildirmek için, mektup gönderilecek yerler çok olduğundan hepsine ayrı ayrı yazamadım da, mektubu bastırdım.

Liliş annesine,

— Anneciğim, dâvetiyede ne yazılıydı? diye sormuş. Annesi de söylemiş.

«Sayın Bayan, Bay...

Annem, babam, saadetimi ken di elleriyle engellediklerinden artık benim için bu dünyanın hiç tadı kalmadığından ....../....../...... tarihine müsadif pazar günü saat 16 da hayatıma son vereceğimden, intihar merasimine, muhterem eşinizle birlikte teşrifinizi saygılarımla rica ederim.»

Annesi Liliş'e,

— Ben işte böyle evlendim, annem de, anne annem de hep böyle evlenmişler. Bizim ailemizin geleneği bu... Baban son derecede muhafazakâr bir insan olduğundan, asil ailemizin geleneğini bozmak istemiyor.

Bunun üzerine Liliş, evde misafirlerin çok olduğu bir gece avazı çıktığı kadar «İmdaaat, can kurtaran yok mu?.. Ben kendimi öldürüyorum!» diye feryadı basmış. Hemen babası apartopar koşmuş «Aman yavrum, derdin nedir?» diye sorunca, Liliş'in annesi «Sen bu dertten anlarsın, aile derdi» demiş. Bunun üzerine Liliş'in babası ailenin geleneğine uyarak, kızını bana vermeğe razı oldu. Biz düğün hazırlığına giriştik. Hattâ düğün dâvetiyeleri bile basılmıştı. Dört gün sonra nikâha gideceğiz. Tam bu sırada bir haber duyuldu:

«Arabistan'ın bilmem hangi memleketinin kralı İstanbul'a gelecekmiş.» Bu haber çıkınca Liliş :

— Kral hazretleri gelsin de, ondan sonra bakalım, ne olur... dedi.

— Aman Liliş, canım Liliş, sen benimle evlenebilmek için intihara kalkışmamış mıydın şekerim? Şimdi ne oldu?.

O da bana :

— Hele bakalım, kral hazretleri bir kere gelsin de, ondan sonra görüşürüz... diyor.

Bir türlü anlıyamıyorum, deli olacağım. Kral gelirse gelsin, bize ne?.. Ama yalnız ben böyle değilim, o günlerde evlenmek üzere olan bütün erkekler hep benim gibi. Kral hazretleri gelecek diye bütün nikâhlar, düğünler geri kalır. O günlerde evlenecek belki kırk çift vardı, kralın yüzünden hepsinin evlenmesi geri kaldı. Arabistan'ın bilmem ne kralı bekârmış. Anladık ama kral hazretleri bu kızların hangi birini alacak? Vallahi kızların günahı yok. Asıl namussuzluk kral hazretlerinde. Ulan sen bugüne bugün iyi - kötü bir kralsın. Paraya pu la ihtiyacın yok. Kala kala bizim kızlara mı kaldın? Bizim gi bi fakir fukara takımı erkeklerin istikbaline neye mani olursun? Oysa işin iç yüzü başkaymış. Bu bir politika dalgasıymış birader. Hükûmetin bile bunda parmağı varmış. Hükûmet, Arap kralının bizim kızlardan biriyle evlenmesini istiyormuş. Onun için de Hükûmet, sık sık Arap kralını çağırır, Kral hazretlerine görücülük, aracılık edermiş. Tabii belli etmeden... Bir punduna getirip, Kızları kralın huzuruna çıkarıyorlar. Sarışın mı, kumral mı, esmer mi, tombul mu, balık eti mi, Amerikan Kollejinde okuyanı mı, Notr Dam'dan çıkanı mı Almanca bilenini mi, artık kral hazretlerinin gönlü hangisini beğenirse...

Bunu öğrenince çok kötü kızdım, tepem attı. Bir gece kafayı çekip çekip Liliş'lerin evine dayandım. Liliş'in babasına açtım ağzımı... Ayıp değil miydi yani?...

O gece Liliş'in babası da iyice sarhoşmuş. Herifin ağzında dili zor dönüyor. Peltek peltek :

— Aman oğlum, bu iş bir memleket vazifesi, dedi, biz kızımızı koçaya verecek değiliz hükûmete vereceğiz. Kral demek hükûmet demektir. Kral hazretleri kızımızı alırsa, benim damadım da Arap hükûmeti oluyor demektir. Bu bir millî davâ... Memleketin iktisadî durumu belli...

Dalgayı çaktım. Yani biz, nasıl babası zengin kızla evlenip kayınpederi kazıklamak istiyor-

ALIŞKANLIK!

sak, babalar da kızlarını krala verip, kral hazretlerini kazıklamak istiyorlar. Hepimizin maksadı bir...

Derken kral hazretleri geldi. Kralın şerefine bir ziyafet verildi ki, ziyafetin verildiği otel kız tarlasına döndü. Ne kadar kız anası varsa, kızlarını süsleyip püsleyip, önlerine katıp ote le getirmişler. Kızlar kral hazretlerini gözleriyle yiyecekler. Kral hazretlerinin yüzüne bir kere baktığı kız, bir kere elini sıktığı kız, bir kere suratına güldüğü kız, bir kere sürtündüğü kız, artık kralın sözlüsü sayıldı. Günlerce gazeteler, dergiler bunu yazdı durdu. Günlerce bu haber çalkalandı durdu ortalıkta. Kralın dans ettiği bir kız düğün hazırlığına bile başlamışken, Allah razı olsun kral hazretleri, nasıl bekâr geldiyse, yine bekâr döndü. Biz de kral hazretlerinden kızları kurtardık.

— Ne haber Liliş? dedim.

— Bak, şimdi seninle evlenirim, dedi. Biz yeniden düğün hazırlığına giriştik.

Efendim, kızların da kabahati yok. Onlar da haklı.

Deminden beri, kim olduğunu bile bilmediği bu gevezeyi dinliyen Muzaffer,

— Ne gibi, neden bu kızlar haklı? diye sordu.

Adam açıkladı :

— Şundan haklı ki... Meselâ Prenses Fesamet'i düşünün.. Şimdı gözüme ilişti de onu hatırladım. Biliyorsunuz Prenses Fesamet...

Muzaffer.

— Bilmiyorum, dedi.

— Ay Prenses Fesamet'i bilmi yor musunuz? Nasıl olur? İşte şu kadın... Sürmeli gözlü, şişman, üç gerdanlı... Benim tanıdığım prensesler içinde en kıdemlisi odur. Prenses olmak kadınlar için kolay malûm ya... Bir kadın, Arabistan çölüne gitse de, bir kere deveye binse ehramları uzaktan bir görüp dönse de, bir kere deveye binse ehbu Araplarda şeyh, prens, kral sayısı, fellah sayısından çok. Bir Arap şeyhi, diyelim az evlendi de yirmi karı aldı. Karısının her birinden en azından dörder oğlu olsa, her şeyh seksen prens dünyaya getirir. Tavşanlar, domuzlar, bir de prensler çok ürerler. Bu prensler de, elini tuttuğu kadını prenses yaparlar. Arabın p r e n s i şeyhi paşası, kralı bir kadını eline geçirdi mi, ana prenses yapmadan bırakmıyor. Herkesin bir huyu var, onlarınki de bu. Kadına bir kere dokundular mı, ille prenses yapacaklar. Akıllı kadın Arabistan'da prenses olup Avrupa'ya gidiyor. Arabistan demek prenses fabrikası demek. Ordan çıkan prensesler. Avrupa'da depo oluyorlar. Tanıdığım kaç kız var. Gittiler, bir ay kalmadan Arabistan'dan prenses döndüler.

Prensses Fesamet'i, Baygın Sedat'la tanıştırıyorlar. Baygın Sedat «Prenses hazretleri, sizi bir yerden tanıyor gibiyim» diyor. Prenses Fesamet de (Benim de sizi gözüm ısırıyor) deyince, Orada bulunanlar basıyorlar kahkahayı... Eskiden bunlar karı - koca değiller miymiş... Aradan zaman geçince, birbirlerini unutmuşlar. Efendim şöyle olmuş. Baygın Sedat, bir kıza tutulmuş, karısı Aksaray'lı Fesamet'i yüz üstü bırakıp kızla yaşamaya başlamış. Aksaraylı Fesamet altı aylık kızı ile bir başı na kalmış. İyi bir tahsili yok ama, akıllı kadın. Kocasından intikam almak için prenses olmağa karar vermiş. Beyoğlu ndaki barlardan birinde konsomatris olarak çalışırken bir artist ajanı, Arabistan'a kız ihraç ederken arada Fesamet'i de göndermiş. Fesamet, yılmamış, altı yıl Irak senin Suriye benim, Ürdün, Suudi Arabistan, Yemen memen sürtüp dururken bir pun duna getirip kendini prenses yaptırmış. Yani memleketimizde prensesliğin öncülerinden sayılır. Kadın asâletine büyük hizmeti vardır. Ondan sonra prenseslik modası almış yürümüş. Tarihe geçecek bir kadın. Tabi kendisi prenses olunca, Baygın Sedat'tan olma kızı da prenses oluyor. bu prenseslik grip mikrobu gibi. Nasıl bir gripli hapşırınca etrafına mikrop saçar da grip geçirirse, prenseslik te öyle, ondan ona geçer. Sürtünen Prenses oluyor.

Liliş'le evlenme işi çıkmadan önce, prenses Fesamet'le aramız iyi idi. Bir gece sabaha kadar hayatını anlattı ama, uyumuşum da, hepsini dinliyemedim. Prenses Fesamet'i kızı, öyle yarım yamalak prenses değil miş.

(Devamı var)

— ULAN BEN DE İKİ SAATTİR SÜPÜRGEMİ ARIYORUM.

Memnun ki; göçen ağrıların hepsi yerinden sürüldükten sonra, dönen yok seferinden!...

ALGO - VAKS

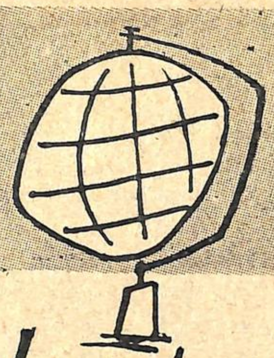

Karikatürleri

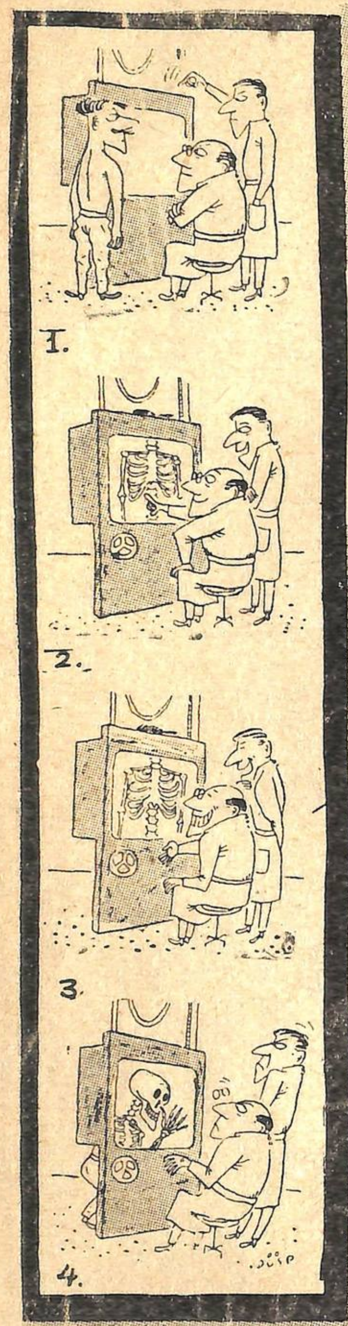

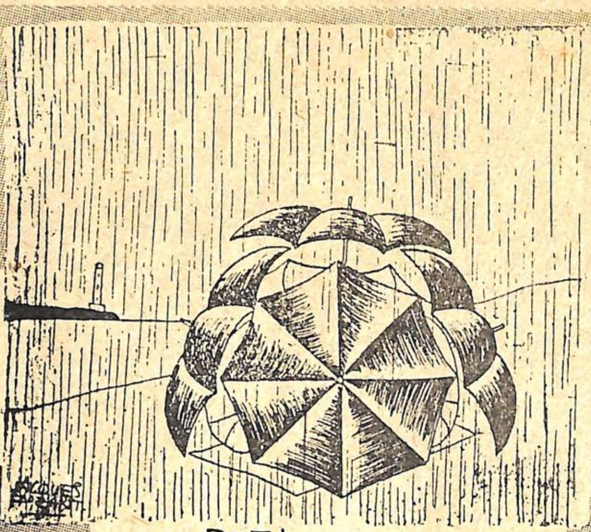

— POT!
— REST

— Ooo! PARDON

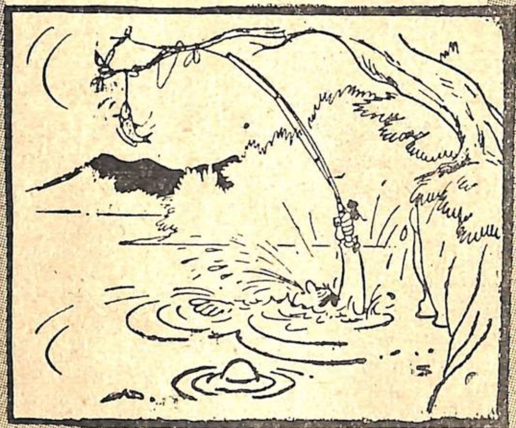

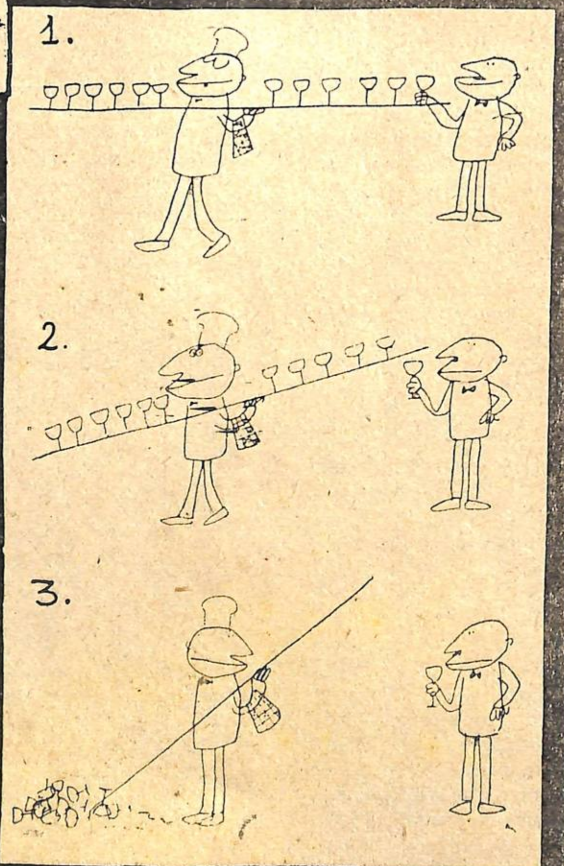

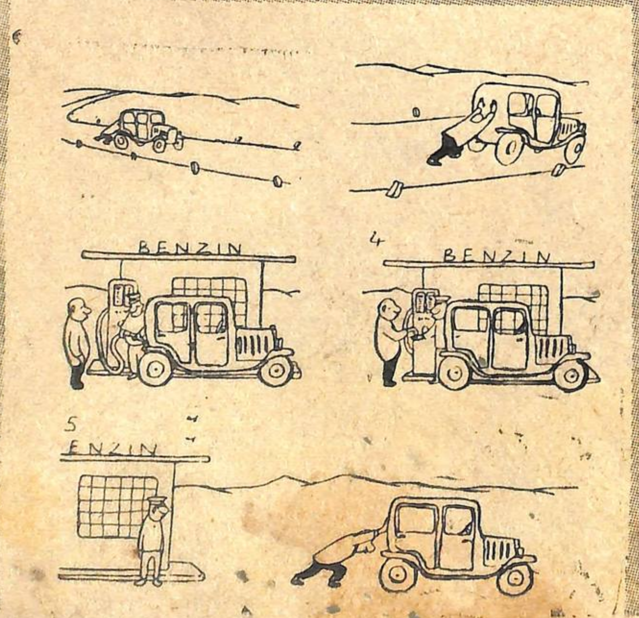

NEZLE

VE BAŞ AĞRILARINA KARŞI

FAYDALIDIR!

OPON baş, diş, adale, sinir, lumbago, romatizma, siyatik ağrılarını teskin etmek için faydalıdır
OPON bayanların muayyen zamanlardaki sancılarında daima başarı ile kullanılır

Sağlık mevzuunda ailenizin en yakın dostunun doktorunuz olduğunu unutmayınız.

OPON

günde 6 tablete kadar alınabilir

Limon Likörü + Soda

Yaz aylarının ideal serinleticisi

Kokteyllerinizin baş unsuru

T. C. TEKEL İDARESİ

VİTA

Çamaşır Suyu

KAR GİBİ TEMİZLER

1961 YILINDA

9

MİLYON

TÜRKİYE İŞ BANKASI

paranızın... istikbalinizin emniyeti

ERKEK - Burava çıkın sizi kurtarayım!..